ஸ்ரீ

ஸ்ரீவேங்கடேசாயநம.

திருப்பதிவெங்கடேஸ்வரர்.

தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

இஃது

குன்றத்தூர் பெரியணயக்கவிஞ்சர்

குமாரர்

சுப்புராயஅய்யர் இயற்றியது.

சென்னை,

ஸ்ரீஅரி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

விஜயமங்கலம் நாராணய்யர் பாடிய.

சாற்றுக்கவி.

விருத்தம்.

கலமிகுஞ்சுக்குலச் சம்வச்சரம் புரட்டாசி
நற்றேதிமூன்று
நளினமிகுசுக்கிரவா ரந்துவாதேசியும்
நன்குதிருவோணமதிலே
அலர்மேலுமங்காசமெதனிரத்கதினரு
ளானவண்டிச்சரித்திர
மதுகன்னடத்திலே முதியோருரைத்ததை
அம்புவிபெலாமறியவே
குலமதிலுயர்ந்தவன் குன்றைமானகருளோன்
கோதிலாவெஜுர்வேதியன்
குணமிகும லட்சுமிநா ரணபூசுரன்றரு
குமாரன் சுப்ராயவைய்யன்
நிலைபெறவே ஹரிபஜன கீர்த்தனமெனப்பாடி
லெக்ஷ்மிநா ரணதேவர்முன்
நெடுனில மெலாம்புகழ வேயறங்கேற்றினர்
நீடூழிவாழியென்றே.

திருப்பதியில் அறங்கேற்றியபோதுபாடிய

சாற்றுக்கவி,

ஆசிரியவிருத்தம்.

இஃது.

குன்றத்தூர் பெரியணயக்கவிஞர் குமாரர்.

சுப்பராயஅய்யர் இயற்றியது

சீர்கொண்ட கலியுகசகாப்த்தம நாலாயிரஞ்
சேருக் தொளாயிரத்திற்
செப்புமெழுபத்தொன்ற கதிலேசுக்குலவருட
ஜயமிகு மடந்தைமாதம்

சாற்றுக்கவி.

பேர்கொண்ட முப்பதாந் தேதிகுருவாரம்
பிரங்கு தசமித்தினத்தில்
பிரசன்னவேங்கடர மணசுவாமி சன்னிதியிலே
பெருஜீயரநுமதியிலே
பார்கொண்ட கொங்கிற் குறுப்புவளநாட்டிலே
பண்புகுன்றுபுரம்வாழ்
பன்னுமௌகர்வேதியன்சுப்ரயபாரதிதன்
பாக்கியவிசேஷத்தினற்
றேர்கொண்டவண்டிச்சரித்திரக்காதையைத்
தீந்தமிட் கீர்த்தனமதாய்ச்
செய்தரங்கேற்றினர் ஸ்ரீனிவாசன்கிருபை
சிறந்து மிகவாழி யென்றே.

ஸ்ரீவேங்கடேசாயநம:

நிர்விக்னமஸ்து.

பாயிரம்.

திருப்பதிவேங்கடேசுவரர்.

தேர்வண்டிக்கால்சரித்திரம்,

விக்கினேசுவரத்தோத்திரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அம்புவியிலே சகல சம்பிரம மிகுத்திடும் அழகுமிகு பாகாநகரம்;
அதிலே ஒருபிராமணப் பதிவிரதை மைந்தனில் லாமலரிரைத்துதித்திதேன்
கும்பிதனிலொருசுதனையீன்றிடுவனுகிலக்குமாரனைத்தேர்வண்டியிற் [பாய்
கொற்றவாய்தருகிறேன் பெற்றவளிவளென்று குவலயஞ் சொல்லவைப்
அம்புயக்கண்ணனே திருவேங்கடசனே ஆதியேயென்றுவேண்ட
ஹரியதுவரந்தந்து சிறுவனைத்தேர்வண்டி யடியிலிட்டதின்மேல்வரும்
கம்பீரமானகதை யைப்பாகவதர்பஜனை கீர்த்தனமெனப்பாடவே
கேசவன்கீர்த்திவிசு வாசமங்களகரக் கணபதிபதந்தொழுததே

தரு-இராகம்-உசேனு தாளம் அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கணபதிநீயே யெனக்குப் - பக்கத்துணை வருவாயே.

அநுபல்லவி.

ப...ங்கொண்ட அரவக்கங் கணம்பெருந் துயவே
கணங்கொண்டதேவர் சரணந்தொழுநேயனே. (கணபதி)

சரணங்கள்

(க) மோதககரனே மூலாதார மூர்த்தியைங்கரனே
நீதம விழையுஞ்சதுர் வேதம்பரவியலம்
போதரவுனையன்றி யாதரவெவாசொல்லும் (கணபதி)

(உ) சாமரகர்ண முக்கண்ண சரச்சசிவர்ண
தேமுக்கனி கருமபுந் தேங்காயதிரசமே
தாமெத்தவும் விரும்புந் தழைக்குமதகசமே (கணபதி)

(ந) அருகணிகிலா குன்றையகி லாம்பிகைபாலா
தரணிபுகழுமரதச் சக்கிரச்சரிதஞ் சொல்லக்
கருணைகொடுத்து-முற்றுங் காத்துரக்ஷியுமல்லக் (கணபதி)

ஆழ்வார்தோத்திரம்,

(௨) விருத்தம்.

கருகூரம்புயமேனி கண்ணபிரான் திருவடியைக் கருதிப்பாடத்
திருகூர்வெஞ்சிந்தையனேன தீவினையேன்ஜகவாரியினல்லோலச்
சருகூரென்னும்படியே தத்தளிக்குந்தமியேஞ் சஞ்சலந்தீர்தாளுங்
குருகூராழ்வாருபயக் கோலபதாமபுயமலரைக் கும்பிட்டேனே.

(௨) தரு இராகம் பைரவி தாளம் ரூபகசாப்பு.

பல்லவி.

ஆழ்வார்திரு வடிகளேசரணம் சடகோபகம்
மாழ்வார்திரு வடிகளேசரணம்

அநுபல்லவி.

ஆழ்வாரடி - தாழ்வார்களை - யாழ்வார்வெகு - வாழ்வாகவே (ஆழ்)
௧. அதிசுந்திர மதிசந்திர நிதிமந்திர பதியிந்திர (ஆழ்)
௨. ஒருநூறா யிரமாகிய திருவாய்மொழிக் குருவாகிய (ஆழ்)
௩. சதமாயரி பதமுண்டென இதரத்துள் மதகண்டன (ஆழ்)
௪. திடமாயரி யிடமேவுதற் கிடமாகிய சடகோபனம (ஆழ்)

சரஸ்வதிதோத்திரம்,

(௩) கலித்துறை.

வெள்ளைக்கலைச்சி விதினுவிடத்திகன்வெண்கமலக்
கிள்ளைக்கரத்தி கீதாமிருகத்தி கிளிமொழிச்சி
எள்ளத்தனையு மிடாமல்வாக்கு யினிக்கவேயென்
உள்ளத்திருந்து உதவிசெய்வாளையா மூத்தமியே.

தரு-இராகம-தோடி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

தாயேதனையனுக் கருள் தருவாய் சரசீருகமதில் வளர்
தாயேதனையனுக் கருள் தருவாய்

அநுபல்லவி.

ஆயுமறையவன்றன் வாயில்வளர்நிதியே
காயேன்சொல்லுங்கவிக்குட் டோயுஞ்சரஸ்வதியே. (தாயே)

சரணங்கள்.

௧. வாணிமதுரமிகுஞ்சொல் வாணி வனஜாஸனன்மருவிய
ராணிகளினி நித்திபகல் யாணி
ஆணிமுத்தினப்பணி பூணிபுஸ்தகசுக பாணிவீணிபணி
வேணிதிராணிமிகுந் (தாயே)

உ. ஏழுமலையவன் சரித்திரத்தை அடியேன்பஜனைகள்செய்து
காணுந்துதிக்க நல்குவைவரத்தை
வாளெனும்விழிமயி லாளேயுனதுதிருத்
தாளென்சரணமெந்த வேளையிலுங்கிருபைசெய் (தாயே)

ந, ஆறுமுகக்குமரனையடுத்தாய் அரன்செவியிற்பிரணவத்தைக்
கூறுமபடியருள் மிகக்கொடுத்தாய்
ஆரணியெனும்பரிபூரணியுனதிட காரணம்புகலுமோன்
காரணம் நீயெந்தன்(தாயே)

அகிலாம்பிகைதுதி,

(ச) விருத்தம்

செந்திருவளர்மார்பன் திருப்பதிவேங்கடேசன்
வந்தநல்லிரதவண்டி மகத்துவக்கதையைப்பாடச்
சந்தகம்மதுரவாக்குத் தப்பாமற்கொடுத்துரக்ஷி
சுந்தரிகுன்றையூரிற் றுலங்ககிலாம்பநீயே.

(ச) தரு இராகம் மத்திரமாவதி தாளம் அடசாப்பு

பல்லவி,

அம்பாகிருபைசெய்துவாய் அகிலஜக
தம்பாகிருபைசெய்குவாய்

அநுபல்லவி,

வம்பார்முலையிலே குண்டபுரியீசன்
வாமியெனும்பிராமிகிருபைசெயம் னேமிநீசிவகாமிசுந்தரி (அம்)

சரணங்கள்,

க, வேதாகமவடிவே சச்சிதானந்த போதஞானமுடிவே
பூதபௌதிகனை பேதவுயிரைப்பெற்ற
பினிதையடியவர் மனதில்நடமிடு
வனஜபதயுகவனிதை யெனுந்திரிபுர(அம்பா)

உ, ஆதிபராசத்தியே பிரம்மானந்த
சோதிவடிவத்தியே பாதிமதினூத லோதிமமேகல்விப்
பாக்கியங்களைத் தேக்கியெனதிட வாக்கில்ம்துரம
தாக்கிகிருபைபுரி (அம்பா)

ந, மஞ்சார்குழல் மயிலே பஞ்சாக்ஷரப்
பஞ்சாம்வாழகுயிலே நஞ்சார்மிடற்றரன் கொஞ்சுங்கிளியே
திவிய நளின நூபுர சரண திருகசுப
கருணசாகரதருண திருபுவன (அம்பா)

(ரு) விருத்தம்.

சுப்பிரமண்ணியர் துதி,

மருமலர்த்துளவமாயன் வளர்திருவெங்கடேசன்
வருமிரதத்தின்வண்டி மகத்துவக்கதையைப்பாடக்
குருமுனிக்குபதேசித்த குமரசற்குருவேயெந்தன்
அருகில்வந்துகவிசெய்து அனுதினங்காக்கவென்றே,

(ரு) தரு-இராகம் காம்போதி தாளம் ஆதி,

பல்லவி.

வேலுமயிலனெக் காலுந்துணைசெய்யவே-அதி
வீரதீரவடி வேலுமயிலனெக் காலுந்துணைசெய்யவே,

அநுபல்லவி,

ஆலமருந்துந்திரி சூலன்செவியினின்
மேலுமபிரணவந்தன் ஞாலேயருள்வடி (வேலு)

சரணங்கள்,

க. ஆறுமுகமு மீருருபுயமுடையோன் அமராடியவசுரரை
வேருகளைந்தகெம்பீர ஜயமுடையோன்
பாரமிகுந்திடு ஆரமருவுமோய்
யாரன்மதுரையில் மாரனெனவந்த (வேலு)

உ. துயவரவர்க்குஞ்சகாயஞ்செய்யு முருகன் துளவொடுகவுஸ்து
மாயன்றனக்கதி னேயமிகுமருகன் [பமணி
சேயனவன்காங் கேயன்கரார்த்தி
கேயன்பத்தசகாயன் ஒளிர்விடு (வேலு)

ரு, பூமிபுகழ்சிவ காமிதருகுகனே புரந்தானருள்குஞ்சரி
வாமியொடுகுற மாமகள் மணமகனே
ப்ரேமையொடுவந்து க்ஷேமங்கொடுத்தருள்
னேமன்கடைப்பையர் தாமன்சுந்தர(வேலு)

ஆஞ்சனேயர் துதி.

(சு) விருத்தம்.

அஞ்சனைபாலனுகி யதிபலபீமனுகி
முஞ்செய்ராமாயணத்தும் மொழியும் பாரதத்தும் வந்து
கஞ்சநம்பதவிவேண்டுங் கருணைமாருதியைப்போற்றி
இஞ்சொலாலரிதேர்வண்டிச்சரித்திரமியம்பினேனே,

(௬) தரு-இராகம்-கலியாணி-தாளம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி,

நீயே துணைவருவாய் ஆஞ்சனேய
நீயே துணைவருவாய்.

அநுபல்லவி,

நீயே துணைவருவாயே திருப்பதி
ம்மாயன்றனக்கதி னேயமிகுந்திடும் (நீயே)

சரணங்கள்,

௧. காகுத்தன் றனையடுத்தாய் சீதையைத்தேடிக்
கணடுகையாழி கொடுத்தாய்
வேகமாகச்சஞ்சிவித் தியாகிநீயுமேதாவிப்
போகிப்பரதற்காவி ஈபுகற்சிரஞ்சீவி (நீயே)
௨, பஞ்சவருடன்பிறந்தாய் பீமனெனவே
பாரோர்புகழ்ச்சிறந்தாய்
வஞ்சக்கௌரவரென்னும் பஞ்சைப்பரக்கவிட்ட
மிஞ்சும்பல மாருதி தஞ்சங்கிருபைவாரிதி (நீயே)
௩. தோத்திரஞ்சொல்லவறியேன் உன்கருணைக்கு
ஆத்திரமுள்ள சிறியேன்
கீர்த்திமருவும்வேங்க டாத்திரிவளரும்நல்ல
மூர்த்திரதச்சகிரத்தின் கீர்த்திகதையைச்சொல்ல (நீயே)

லட்சுமீநாராணயணசிவாமிதுதி.

(எ) விருத்தம்.

அச்சுதன்வேங்கடேச ரனுக்கிரகமதனைப்பாரி
லுச்சிதமாகக்காட்டு முருட்சரிதைத்தைப்பாடக்
கச்சணிமுலைப்பொன்மாதைக் கையுறத்தழுவிவாழும்
லக்ஷ்மிநாரணர்பொற்பாதம் னேசித்தேன்பூசித்தேனே.

(எ) தரு-இராகம்-சங்கராபரணம்-தா-அ-சாப்பு.

பல்லவி.

நாராயணவுன்னைநம்பினேன்
கோரதுரிதபரி ஹாரவரதலக்ஷ்மீ (நாராயண)

அநுபல்லவி.

காரார்கிரங்கொள் சரீராவுயர்குன்றை
யூராதுளவணி மாராதலக்ஷ்மீ (நாராயண)

சரணங்கள்.

க. ஆலிலைதனிற்படுத்தோனே துரோபதைவேண்ட
அக்ஷயத்துகில்கொடுத் தோனே
ஞாலமதனையொரு காலினாலேயளந்த
சிலவாமனவனு கூலராமவைகுந்த (நாரா)

உ. கல்லைப்பெண்ணாக்கிய காலனே பாண்டவரைக்
காத்துரக்ஷித்தகோ பாலனே
பல்லுயிர்க்குயிராயே பரமஆத்துமாநீயே
கல்வியைத்தருவாயே கருணாநிதியேலட்சிமீ (நாரா)

ங. பக்ஷிவாகனப்பத்ம நாபனெகுன்றாபுரி
பாக்கியமடையுஞ்சொரூபனே
மச்சாவதாரகின வளர்வேதோத்தாரனே
மதகஜவரதனே மாரஜனகலட்சுமீ (நாரா)

ஸ்தலவிசேஷம்.

(அ) விருத்தம்.

பூமகளுலவுமார்பன் புகழ்திருவேங்கடேசன்
ஶ்ரீமுருரதத்தின்வண்டிச் சரித்திரந்தமிழாற்செய்ய
நேமமோடரிதன்சேவை னேர்ந்ததெல்பாக்கியமென்று
ஸ்வாமிபுஷ்கரணியான்றன் றகப்புகளசாற்றினேனே-

(அ) தரு-இராகம-கேதாரகௌளம-தாளம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டேனே வேங்கடேசனைக்
கண்டேன்கண்டேனே ஆனந்தங்கொண்டேன்கொண்டேன்.

அநுபல்லவி.

கண்டேனலர்மேலு மங்கைசமேதனைக்
கண்டேன் பக்தர்க்குக் கருணாப்பிரசாதனைக் (கண்டே)

சரணங்கள்,

க. கோவிந்தராஜர்பட் டணம்வந்துகூடியே
கூருமநரசிம்ம தீர்த்தத்தி லாடியே
கோவிந்தராஜரைக் கும்பிட்டுச்சூடியேக்
கோடுத்தபீபீ னுச்சி யாறைக்கொண்டாடியே
கோசலனையருள்பாலனே லட்சுமணனைக்
கோரியவடிவேலனை யருள்கபில
ஈசத்திரிசூலனைப் பாலபிஷேகங்
யென்றுஞ்செய்யனுகூலனை வணங்கியே

கோதிலாச்சதுர் வேதமோதிய வாதிம்மறையவ ரோதுமந்திர
மீதுசிந்தைவைத் தோதுகபிலக் கியாதிமிகுபுனல் மீதிலாடியே.()

உ, சேஷகிரிமுதலிற் — றேவர்சரணம்ரண்டு
திரமாங்காளிகோபுரத் — தேங்காயுடைத்ததுண்டு
பாஷிங்கனரசிம்ம — சாமியொருவருண்டு
பாதையிலேயேழு — பர்வதமுடிவுண்டு
செம்பொன்விமானங்கண்டு — மண்டபம்பொன்னிற்
செய்ததெத்தலத்திலுண்டு — கோபுரவாசல்
அப்பொற்படியுந்திரண்டு — நின்றிடுஸ்தம்பம்
ஆனதுஞ்செம்பொன்கொண்டு — விளங்கிடுஞ்

செழிக்கும் ஆதிவருக தீர்த்தமும ஸ்வாமி புஷ்கரணியென்னுந் தீர்த்
தமும், அழுக்கறும்புனல் ஐவர்தீர்த்தமும் அனந்த தீர்த்தங்கள் ஹரி
தன் பாதத்திற்.

௩. கோவிந்தாவெனச்சொல்லிக் — கூறுமணியினுதங்
குறிப்பில்வந்தவர்க்கெல்லாங் — கொடுப்பர்ஹரிதன்பாதஞ்
சேவைசெய்தவர்பலஞ் — செப்பவெளிதோவேதஞ்
சென்மசாபல்லியங் — தீர்த்தமும்பிரசாதங்
கோடிபூஷணம்சித்தமும் — சாளிக்கிராமங்
குல்லயாரமுஞ்சுத்தமும் — சங்குசக்கிரஞ்
சூட்டுமகரப்பிரசித்தமும் — அபயமொடு
சொல்லும்வரதஹஸ்தமும் — ரத்னகிரீட்டக்

குண்டலனை முகமண்டலனைப்பிர சண்டமிகுகோதண்டமருவிய கொ
ண்டல் வண்ணனை மண்டமத்தில் வைகுண்டமென் னிலைகொண்ட மூர்
த்தியைக் (கண்டேன்)

௪. ஆதிவருகரையன்புடன் — றெரிசித்து
அப்பால்ஸ்ரீனிவாஸ — ரனுஞ்சைகொண்டுருசித்து
ஸ்ரீதரன காணிக்கைகெசத்தியே — அர்ச்சித்து
தீபாராதனைச்சேவைசெய்து — ஸ்பரிசித்து
தீர்த்தங்கொடுக்கப்பெற்றேனே — திருவடியென
சென்னிக்கணியலுற்றேனே — ஹரிஹரியென்று
கிரத்தனஞ்செம்மக்கற்றேனே — யெனைப்பிடித்தக்
கிலேசம்போய்சுகமுற்றேனே — பருவதம்விட்டு

அழகுமிகும் அலர்மேலுமங்கா அன்னையடிதொழு தென்னை யருளிய
துளபமணி வெங்கடேச ஸ்ரீஹரிதுணைவியாகிலாம்பிகையை யூர்வந்து

லக்ஷிமி தோத்திரம்.

(கூ)வெண்பா.

கண்டமுதம்பால்பழமாங் கவிமழையைப்பொழியுமொரு
கொண்டலகிலாம்பிகையைக் கும்பிட்டேயண்டர்தொழுந்
திருவேங்கடேச்சுரனைச் செந்தமிழாற்பஜனிக்கத்
திருமகளையே துதிசெய்வேன்.

(கூ)-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

லக்ஷ்மீவுனெ நம்பினேன் சந்த்ததம்வித்தியா
லக்ஷ்மீவுனெ நம்பினேன்.

அநுபல்லவி.

லக்ஷ்மீவுனெ நம்பினேன் நித்தியமெனவும்னுனெ
பக்ஷிவாஹனன்மானெ பாக்கியமிகுந்தேனெ. (லக்ஷ்மீ)

சரணங்கள்.

க. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஜயலக்ஷ்மீ தேஜொலக்ஷண லக்ஷ்மீ
பூலக்ஷ்மீ புஜபலக்ஷ்மீ புத்திரபாக்கியலக்ஷிமீ-லக்ஷ்மீ
உ. கோலக்ஷ்மீ குணலக்ஷ்மீ கொடுக்குந்தரும லக்ஷமீ
மாலக்ஷ்மீ வரலக்ஷமீ வாக்கில்வளரும்-லக்ஷ்மீ
ங. சேஷகிரீசனைத் தினமும்மருவும் லக்ஷ்மீ
தாசன்சுப்பராயன் தமிழ்க்கருளும்லக்ஷ்மீ-லக்ஷ்மீ

மனதை யுபசரித்தல்,

(௰) விருத்தம்.

ஹரிபஜனையைநீசெய்துஹரிகிருபைபெறுவையாகில்
திருமகளுலவுமிந்தச் செகந்தனுக்கரசனாகித்
தருமமேமுதலாயுள்ள சதுர்விதபலமும் பெற்றுப்
பரமபாகவதர்போலப் பாக்கிய மடைவாய்நெஞ்சே.

(௰)-தரு-ராகம்-யமுனகலியாணி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

பஜனைசெய்மனமே பஜனைசெய்வாயரி
பரமபுருஷனை நீபஜனைசெய்வாய்,

அநுபல்லவி.

பஜனைசெய்மனமே பஜனைசெய்வாய்ஹரி
பக்தவற்சலனைப் பஜனைசெய்வாய்
பஜனைசெய்மனமே பஜனைசெய்வாய்ஹரி
பாற்கடல்சயனனைப் பஜனைசெய்வாய், பஜனை

சரணங்கள்.

க. ஸுஜனோத்தாரனைப் பஜனைசெய்வாய்நீ
துஷ்டசம்மாரனைப் பஜனைசெய்வாய்நீ
கெஜவரதனைநீ பஜனைசெய்வாய்நீ
கௌரிதமயனைப் பஜனைசெய்வாய்-பஜனை

உ, நந்தகுமாரனைப் பஜனைசெய்வாய்நீ
நவனீதசோரனைய பஜனைசெய்வாய்
கந்தரதேகனைப் பஜனைசெய்வாய்நீ
கமலைவைபோகனைப் பஜனைசெய்வாய்-பஜனை

ங. சேஷகிரீசனைப் பஜனைசெய்வாய்
திருப்பதிவாசனைப் பஜனைசெய்வாய்
பாஷ்யநரசிம்மனைட் பஜனைசெய்வாய்பஞ்ச
பாண்டவர்மித்திரனைப் பஜனைசெய்வாய்-பஜனை

சந்தான கோபால கிருஷ்ணர் துதி,

(௰௧)-தரு இ-ம்-ச-ம்-தாளம்-அட-சாப்பு.

பல்லவி,

கிருஷ்ணாமிருதம் புஜி மானஸெகோபால ஸ்ரீ கிருஷ்ணா.

அநுபல்லவி,

கிருஷ்ணாமிருதம புஜித்திட்டால்பவப்பிணி
விட்டுவிலக்கிச்சுக நிஷ்டைபெற்றிடுவாய்நீ (கிரு)

சரணங்கள்,

க, காமாதியில்முழுகாதே முழுகியே
பாமரனையழுகா தே
ராமாதுளசியந் தாமாரவிகுல
சோமா ஆயிரகாமாவெனச் சொல்லி(கிரு)

உ, ஆசாரத்தைமறக்காதே மறைத்தரி
பூஜாவிதிகுறைக் காதே
சேஷசயனஸ்ரீனி வாஸதாமோதர
கேசவஹரிகம லாஸனபூஜித(கிரு)

ங, தேவாதிகட்கனுகூலனை நிசாசர
மாபாவிகள்குழகா லனைப்
பூவால்வடிதமிழ்ப் பாவாவருசித்து
நாவால்ஸ்ரீபத்ம னாபாவெனச்சொல்லி(கிரு)

ச. கோகுலம்வளர்த்தகோபாலனை சதாதிபான
பாகவதர்க்கனு கூலனை
வாகுமிகுங்கோபி மார்களைமருவிய
ரோகிணிதினநீல மேகசொரூபஸ்ரீ(கிரு)

கதைப்புகட்சி.

(கஉ) தரு இராகம் தன்யாசி தாளம் ஆதி.

பல்லவி,

ஹரிரதசக்கிர சரித்திரகற் கதையே
அமுதமாம் ஸூமதையே

அநுபல்லவி.

பருவதம் சேஷாசலமது பாரும்
பாற்கடல்சாமிபுஷ் காணியைத்தேரும் (ஹரிரத)

சரணங்கள்.

க. தரிதிருப்பதியே சரிவளமாம்பூ
தலப்பெருமையே தாம்பூ
கருசன்மாகவே தாசரும்ராஜரும்
கடைந்துயெடுப்பதுண்டு காரணமதுகண்டு(ஹரிரத)

உ. அந்தவமுதில்னிதஞ் சிந்தையில்லாலவரே
அதற்பிறந்திடும் விஷமாம்
அந்தவிடத்தினையஞ் சிந்தவிடாமலே
அரன்கொண்டதும் ஹருஷமாம்(ஹரிரத)

ங, அமுதைக்திருடும் அசுரனைப்போ லரிவைசுதன்
அடையிலரிவரிக்கண் ணுரைத்தான்
சுமந்துப்பெத்துப் பின்மவந்தா ளவள்மேற்றேர்
துண்டியரி யவனையாண்டிடு வதுனேர்(ஹரிரத)

ச. ஸ்ரீனிவாச மோஹினி கிருபைக்கரத்தால்
சிருஜகவி புதர்பெருவார்
ஆனந்தமுடனந்த வமுதத்தையுண்டார்
அரசாயவரே ஹரியதங் கண்டார் (ஹரிரத)

ஸ்ரீனிவாசர் துதி,

(கக) விருத்தம.

ஞானமுமறியேனுன்னை நவின்றிட வறியேன்ருக
கானமுமறிவேனுந்தன் கதைப்பொழிப்பறியேன்சொல்லி
தானமுமறியேன் யான்சொற்றமிட்பிழை யறியேனையா
ஸ்ரீனிவாஸனெநீயெந்தன் சித்தமே குடிகொள்ளவாயே

(கரு) தரு-இராகம-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி.

ஸ்ரீனிவாஸாநீயே உனைத்துதிக்க
ஞானம் அருள்வாயே.

அநுபல்லவி.

தீனரக்ஷக அஞ்ஞானபக்ஷகனே. (ஸ்ரீனிவாஸ)

சரணங்கள்,

க. நீலமேக தேகா ரங்தராவைபோகா
ஆலின்மீதுசிறு பாலனுகிவளர் சீளவேணுகோ
பாலகிருஷ்ணரெனுஞ் (ஸ்ரீனிவா)

உ. காளிகோபுரவனெ பாஷிய கர்த்தரெனகிறவனெ
ஆழியெடுத்தவனெ ஆழிபடுத்தவனெ
ஆழிவிடுத்திலங்கை யாழிதடுத்தவனெ (ஸ்ரீனிவா)

ந. பானுகோலிதேஜா திருப்பதி பிரசன்னவேங்கடராஜா
ஆனைகூவுமுரை தானெகேட்டுவங்
தோனேயன்பர்பெரு மானெயின்பமிகு (ஸ்ரீனிவா)

அவையடக்கம்,

(கஉ) விருத்தம்,

படித்துளபுலவர்முன்னும் பரம்பா கவதாள்முன்னும்
கடித்திடுமடியார்முன்னும் நாயினேன் புஞ்சொலாலே
வடித்திடுதமிழால்வண்டி மகத்துவக்கதையைப்பாடல்
நடித்தடுமயில்முன்கோழி நடிப்பதற்குவமையாமே.

(கச) தரு-இராகம் பைரவி தாளம் அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

குற்றமே திருந்தாலும் உத்தமர்கள் திருத்திச்
குற்றம்செய்திடவேணடுமே,

அநுபல்லவி.

கர்த்தன் வேங்கடேசனே நித்தியங்துதிபண்ணம்
பத்தியால் நான்சொன்ன பனுவல்தனிலெயென்ன (குற்ற)

சரண்ங்கள்.

க. வேதபுராணங்க ளோதியறிந்ததில்லே
வெல்லும் லக்ஷணம் ஐந்தின் சொல்லேயறிந்ததில்லே
மாதவனேத்துதிக்கும் பார்க்கம அறிந்ததில்லே
வரத்திடிரைத்ததல்லால் திறத்திலுரைத்ததில்லே (குற்ற)

உ. விருத்தக்தியல்பறியேன் பொருத்தத்தியபறியேன்
மெச்சுரம்ராகதாளத்தின் உச்சிதமுமறியேன்
பருத்தபதங்கள் நன்ருய் உரைத்திடவும் அறியேன்
பல்லவிசரணங்கள் சொல்லும்விதமறியேன் (குற்ற)

ங. ஸ்ரீனிவாசன் படிதனைக் கியானஞ்செய்திடனுனே
தேவியகிலாம்பிகை நாவில்நின்றிடத்தானே
மானிலத்தோர் துதிக்கும் வண்டிக்கதையின்தேனே
மழலைப்பிள்ளைகள்போலெ யுளறினேனடியேனே, (குற்ற)

(கடு) தருகதாசங்கிர ஹத்துவாரா.

பாயிரம்,

இராகம்-கரகரப்பிரியா-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

ஸ்ரீ

ஹரியைப் பஜனைசெய்வீர் சத்தம்
ஹரியைப் பஜனைசெய்வீர்,

அநுபல்லவி.

கரியக்சனுமே முறையிடவுடனே
வினரவினில்வந்தே யருளதுதரும்மூற (ஸ்ரீஹரி)

சரணங்கள்,

க, துரோபதிதுகிலைப் பாபிகளுரியவே
கூப்பிட்டாளரியென்றோர்பேச்சே யவள்
சோபந்தணியம் பிரதாபவிசிதரிரவர்னத்
துசிலொன்றக்ஷய மாச்சே (ஸ்ரீஹரி)

உ, இரண்ணியகமவென் றியம்பெனக்கனகன்
எத்தனைதெண்டனைவிதித்தான் அந்தப்
பிரகலாதன்வேண்ட நரஹரிகம்பத்திலப்
பிறந்துயிரணியனைச் சதித்தான் (ஸ்ரீஹரி)

ங, தந்தைமடியிலிருந்த மகனைச்சிறு
தாய்முனியத்தகப்பன் விடுத்தான்பின்பு
அந்தசிறுவனும்வை குந்தனைநினைக்கவே
வந்துதிருவப்பட்டத்தைக் கொடுத்தான் (ஸ்ரீஹரி)

ச, தசமுகன்றம்பியை வகவிலக்கிடவே
தசரதராமனை யடுத்தான் அந்த
நிசிசுரர்களைக்கொன் றரசுவிபீஷணர்கன்று
ரகுபதியல்லவா கொடுத்தான் (ஸ்ரீஹரி)

ரு, துஷ்டரைக்கொல்வான் சிஷ்டரைப்புல்வான்
ருக்ஷத்தில் மோக்ஷத்தைத் தருவான் பின்னும்
அஷ்டைசுவரியமும் அவன்றரவல்லால்
ஆரினிக்கொடுத்திட வல்லார் (ஸ்ரீஹரி)

சு. மச்சக்கூர்மவராஹநரஹரீ வாமனராமவதாரன் சீதா
லக்ஷ்மிரமண பலராமகிருஷ்ணன்
கலகியெனுந்தசாவ தாரன். (ஸ்ரீஹரி)

எ. சங்குசக்கிரம் சார்ங்கம்வாழ்கதை
தங்குபஞ்சாயுதபாணி நீல
மங்குலின்தேகன் மலர்மகள்போகன்
மண்மகள்மருவுமோர் பாகன் (ஸ்ரீஹரி)

அ, ஆழியின்மேலும் ஆலிலைமேலும்
அறவிலும் அடியவர்மனத்தும எவ்
வேளையும்வசிப்பன் விழிதுயில்ருசிப்பன்
வேண்டிடவருனெத்தி னத்தும். (ஸ்ரீஹரி)

கூ, கருடவாஹனன் கௌஸ்துவாபரணன்
கனகபீதாம்பரதாரி நல்ல
மருமிகுதுளசிமார்பன் கமிலைஸ்ரீ
வச்சன்வைகுண்ட முராரி (ஸ்ரீஹரி)

ய, சேஷகிரீசன் நருப்பல்வாசன்
ஜகத்தார்க்களுமுல்லாசன் ஹரி
தாசர்கள்போற்றும் வேங்கடரமணன்
தருமசொரூபன் விசுவாசன் (ஸ்ரீஹரி)

கக, கலியுகவரதன் காமித பலதன்
காரணக்கதைக சௌத்தனையோ அது
சொலத்திறளதொ வாயிரனுவான்
சொலப்பல யுகங்களெத்தனையோ (ஸ்ரீஹரி)

கஉ. ஆயினுஞ்சிறியேன் ஹரிசரித்திரமாம்
ஆழியிலங்கையினீர் போல என்
வாயினுலரித வண்டிச்சரித்திரத்தை
மகிழ்வேன்மழலை மொழிவார்போல. (ஸ்ரீஹரி)

கங. ஒருவன் தன்மகன்மேல் ஹரிரதவண்டியை
ஓட்டியெழுப்புஞ் சரித்தி ரத்தைப்
புரந்தரதாசர்கன்னடக் கிருதியால்
புகலும்பண்டிய சரித்திரத்தை (ஸ்ரீஹரி)

கச. வளமிகுத்தமிழால் விளம்பெனப்புறியோர்
மகிழ்ந்துரைத்திடமெதினலே யென்
னுள்ந்தனிலரிகிருபை வளங்கிடவடியேன்
உரைத்தேன்பஜனைக்கென்றுப்பாலே (ஸ்ரீஹரி)

கரு. வேடன்மராமராவென்றான் ஒருஅஜா
மிளனுமஞருவென்றான் அதுபோல்
பாடினென்றமிழால் வண்டிச்சரித்திரத்தைத்
பஜனிக்கஹரிகிருபை னன்ரும், (ஸ்ரீஹரி)

கசு, ஸ்ரீவேங்கடகிரி ஞராயணஹரி
திவியச்சரித்தைக்கேளும் இந்தப்
பாரினிலெவற்கும் பாக்கியங்கொடுத்துப்
பதவியுங்கொடுப்பதென் ஞளும்.(ஸ்ரீஹரி)

(கசு) - கதாசங்கிரஹம்- துவாஞ,

ராகம் கரகரப்பிரியா தாளம் ஆதி,

பல்லவி,

தேருருட்டக் கதையிதுவே கேட்டிடத்
வெகுட்டாகிதிது மதுவே,

அநுபல்லவி,

காரிதன்மகன்மேல்த் தேரைநடத்தியகு
மாரனையெழுப்புமு ராரிதனதிருத் (தேருருட்

சரணங்கள்,

க,திருவளர்பாகாநகரத்திற்செழிக்குந்தேன்மொழியாளொருமாது
உ,அருவைபர் ளாகி இழகிலவளெஸ்ரீ அருந்ததியவட்கினையோது
ந,காசிபகோத்திரப் பூசுரன் மனதிடகாதலியவட்கிளையாரு அரிதாச
ருக்கனுதினம் போஜன முதவுவள் தருமசீலையவள்பேரு,மைந்தனில்
லாமல மனம்வருந்திடிவாள் வயதொருமுப்பதுமாச்சு அவள் ரு,சிந்
தையிலரியைத் தியானமேசெய்து செப்பினள்'அவளுமோர்பேச்சு, சு
ஸ்ரீஹரிதேவா சின்மயரூபா திருப்பதி வெங்கடரமண இந்தப்,பாரினை
யளந்த பனிமலர்ச்சரண பாக்கிய லட்சுமீரமண,எ. காமிதபலதா கரி
ராஜவரதா கனகபீதாம பரதாரீ நல்ல தாமரைக்கண்ண கருமுகில்வ
ண்ண சற்ஜனற்கருல் கிருபைவாரீ, அ,செந்திருமார்பா திருப்பதிவேங்
கடதேவாயென் றிருவயிற்ருல் ஒருகந்தனைப்படைத்தால்உந்தேர்வண்
டிசகாலுக்கிடுவனென்று நினைத்தாள், சு புத்தெனும்பெரு நாகத்தினி
ற்றள்ளாப் பெற்ருல் போதும் உத்தமவுந் தேர்வண்டிக்கிடுகிறேன் உ
ருதியிதுவென்ருள் மாது.

க0 இந்தப்படியே அவள் சிந்தையில் நினைத்தே
யிருந்தனள் அவள் தன்பர்த்தா ஒரு
மைந்தன் பிறக்கிற் கனகந்தனிற் பதுமை
வளங்குவேன் ஹரிக்கெனவுரைத்தான்.

கக. மாமனுமுறைப்பான் மகன்சுதன் படைத்தால்
மகிழ்வொடு வேப்பிலை நின்றே இந்தப்
பூமிபுகழுந்திருப் பதிமலைவந் துணைப்
பூஞ்சபுரிகுவே னென்றே:

கஉ. மாமியும் வேண்டுவள் மருகள் வயிற்றில்
மைந்தன் பிறப்பதே யானல்
தாமரைக்கண்ணு தொட்டிலுஞ்சேயுந்
தருகிறேனென்ருள் தானுள்.

கஙூ. அவரவர்மனதினில் நினைத்தனத யெல்லாம்
ஹரியரியானே கேளும்
இவள் கோரியதை எப்படித்தருவாள்
யென்று அறியவளே யாளும்

கச, கருணைசெய் தவளிட திருவயிரதனிற்
கருப்பந்தரிக்க அவள் கண்டாள்
தருமசிலையும் ஒருபதுதிங்களிற்
றனையனைப்பெற்றெடுத்துக் கொண்டாள்.

கரு. ஜாதிமரபின்படி வேதியர்க் கெல்லால
தானம்பலவுந் தந்தார்கள்
வேதங்களோதியேஜாதகர்மாதிகள்
விதிவழியே புரிந் தார்கள்.

கசு. செந்திருமார்பன் திருவருளதனல்
செனித்த சிறுவனுக்குப் பேரு
அந்தணருரையால் வேங்கடரமணனென்
றழைத்தாரவர்களும் பாரு.

கஎ. பத்துமாசஞ்சென்றது புதல்வனுக்கு
பிரசன்னவேங்கடகிரி வாசன்
பெத்தவள தனதிட நித்திரைதனில்வந்து
பேசுவர்சொர்ப்பனத்தீசன.

கஅ, மகரமதியில் நீ மகுவரங்கேட்டாய்
மங்கைவுன் மனக்குறை தீர்த்தோம்
பகருமுன்மொழிப்படித் தருவாயென்று
பாலன்வரமவழியைப் பார்த்தோம்,

கக, அற்பிசிமாசத் துச்சவ ரதவண்டி
அடிக்குக் கொடுப்பாயுந்தன் சுதனை
சொற்படி ப்ரார்த்தனை செலுத்தெனச்சொன்னார்
சொப்பனத்திலே அச்சுதனே,

உ0, நித்திரை தெளிந்தாள் நெடுமூச்செறிந்தாள்
நினைவுகலங்கினாள் மாது
பெற்றமகனைத்தேர் வண்டிக்கிட்டெப்படிப்
பிழைப்பேனென் றழுதாளப்போ.

உக. ஹரிதனைத்துதித்தாள் அருமைப்புதல்வனுக்கு
அணிபணிகளையலங்கரித்தாள்
பிரியமுடனே அதி கருசனமாகவே
பின்னுமகனையாதரித்தாள்,

உஉ, ஹரியும்வருடம் ஐந்தளவிலும் பொருத்தர் .
அரிவையுந்தான்மிக மறந்தாள்
ஒருமகன்றன் றிருவயிறுவலிக்குதென்
றுரைத்தானவளபரபரந்தாள

உங, வயித்தியர்பலபேர் வந்துகைபார்த்தார்
மாத்திரையவுஷதங் கொடுத்தார்
சயித்தியமென்றார் பயித்தியமென்றார்
தழைக்குபிணியாற்கை விடுத்தார்,

உச. சோதிஷர் வந்தார் துற்திசையென்றார்
சரகுரு பலமில்லையென்றார்
ஆதிநவக்கிரஹ தோஷமென்றார்சிலர்
ஹரியைமறந்த திதுவென்றார்,

உரு, ஆமிதுநிஜமென் றுரைத்தார் அப்பொழு
தவரவர்பிருது சேகரித்தார்
சுவாமிதிரு வேங்கட ரமண வுன்ப்ரார்த்தனை
தருகுரோமெனவுந் தோத்தரித்தார்.

உசா. திருப்பதியாத்திரைசெய்தார் கபிலத்
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானமுஞ்செய்தார்
அர்பபுக கோவிந்த ராஜனைத் தொழுதார்
ஹரிசரணத்தைத் துதிசெய்தார்

உஎ. காளிகோபுரங் கண்டார்பாஷியக்
காரரைத் தெரிசித்துக்கொண்டார்
யேழுபருவதமும கணடார்வேங்கட
ஈசனிருப்பிடமுங்கண்டார்,

௨௫. சொர்னவிமானமுஞ் சொர்னமண்டபமும்
சொர்னக் கலசகோபுரமும்
சொர்னக் கபாடமும் சொர்னதுவஜபடமும்
சொர்னசபையின் விசித்திரமும்,

௨௬, கண்டார் ஆதிவராகரை சாமிபுஷ்
கரணியதிசியத்தைக் கண்டார்
கண்டார்மணிடச் சந்தனரதத்தைச்
கண்டார்ஹரிசரண் கண்டார்.

௩௰, தாசர்கள்செயும்ஹரி கோஷத்தைக்கண்டார்
தரும மஹாந்துவைக்கண்டார்
ராஜீக ஸ்ரீனிவாசரைக்கண்டார்
நல்கும்உத்திரவையுங்கொண்டார்,

௩௧, சன்னிதிவந்தார் தனயனுந்தாயும்
தகப்பனும் அவனைப்பெற்றனரும்
சொர்பனப்பதுமையுந் தொட்டிற்குழவியுஞ்
சுவைமிகுவேப்பிலைத்துணரும்,

௩௨, காணிக்கைகொடுத்தார் மாமனும்மாமியுங்
கணவனும் இவர்களப்போது
வாணுதல்தரும் சீலமகனைத்தன்
மடிவிட்டிரக்கிலை யம்மாது,

௩௩. அருச்சனைசெய்தார் ஹாரதியெடுத்தார்
ஹரிதிருச் சேவையுஞ்செய்தார்
கர்ப்புடையவளரி விருப்புடையவளாய்க்
கருணைக்கடலைத் தெண்டஞ்செய்தார்,

௩௪. தருமசீலையுந் தனயனும்புருஷனுந்
தமருமொருமடத்தில் வசித்தார்
ஹரிதிருவிசித்திர ரதம்தில் வருவதை
யாருஞ்சேவித்து மனமருவித்தார்,

௩௫. மாதுமகனை ரதவண்டியடியிற்றா
வாங்கவெஹயரிடம் பிடித்தார் அப்
போதும்சுதனைவண்டிக் கிடுகுடுகுடுவெனப்
பூசுரர்களும் வடம்பிடித்தார்,

௩௬.கோசாய் மடமுன்னால் லாசாரதமும்அதிக
குருராமுடனே நின்றிடவே
தாசரும்பலபல பூசுரர்களும் அதி
தாபமுடனே நவின்றிடவே,

௩௭. ஹரியொருவர்தன்மேல் மருளதுகொடுத்தார்
அரிவையை மகனையும்பிடித்தார்
சிறுவனையெனதிட தேர்வணடிக்கிட்டால்
திரும்புமி ரதமெனப்படித்தார்,

௩௮, அங்குளபெரியோரவளைமுனிந்தே
அறைகுவரவரர்தானே
பங்கயக்கண்ணன் பிரார்த்தனை தவிர்த்தால்
பலயிடர்படுவர் மெய்தானே,

௩௯, காசினில்வீசக் காணியும்விடுக்கான்
காணிக்கைவாங்குவன் பேசி இந்த
ஸ்ரீசன்விடுவவனே திருமகன் றன்னைச்
செலுத்துவைநீயடி தோசி,

௪0. ஏன்றவாவைதார் இவள்மணவாளனும்
ஏங்கினநவனைப்பெற்றனரும்
இன்றிதுகேட்டோர் என்னடிபாவி
யென்றெழுந்தார்கள் மற்றெவரும்,

௪௧, மைந்தனைவண்டியிற் கொடுப்பாயென்றே
மறையவருறைப்பதைக் கண்டான்
கந்தனுந்தாயைக்[illegible]ணீர் துடைத்தென்ன
காரணம்உறைமெ[illegible]விண்டான்,

௪௨. மைந்தனைக்கையால் வாரியெடுத்தாள்
மதிமுகத்தினில் முத்தமிட்டாள்
கந்தனீபிறந்தாலரிரதவண்டி
காலுக்கென்றதை மொழிந்திட்டாள்

௪௩, சொன்னதைக்கேட்டான் சுதமகிழ்ந்துறைப்பான்
சுரபதிக்கெனைகொடுப்பாயே
இன்னமும் என்போற் சுதன்பெறுவாயரி
யின்கிருபையாலே யெந்தாயே,

௪௪. பிறப்பதும் யிறப்பதும் பேருலகோர்க்கே
பெருவினையது துலையாது
சிறப்புடன்ஹரிபதம் பெறப்பலஜென்மத்திற்
செய்தபுண்ணியம யிதுபோதும்,

௪௫. யெத்தனைனாளிருந்தாலுமண்ணுலகிற்
செத்திடுவதுபொய்யாது
பத்தர்கள் மனமதில் நிற்தமிடுமரிப
தத்தையடைகுவதே போதும்,

சசு. தாய்பெற்றிடுவார் தாமுத்திடுவார்
தனயன்பெருவசதியைத்தாளார்
நீயென்னைபடைக்குமுன்னெடுமால்சதமென
நினைத்தாயுனக்கிணையாரார்.

சஎ. யென்றுமகனுறைத்த நன்மொழிகேட்டாள்
இருவிழியிலும் புனல்சொரிய
நின்றுகண்மணியே யென்றுபுகலுமுன்
னேரமாகுதெனப்பெரிய

சஅ. பூசுரரடுத்தரர் யேசிடதொடுத்தார்
பூவைமகனைக்கையிலெடுத்தாள்
ஸ்ரீசனையடுத்தாள் சிருவனைவிடுத்தாள்
தேரடியிலேவந்து படுத்தாள்,

சகூ. மைந்தனையிடதுசக் கரத்திற்கொடுத்தாள்
வலதுசக்கரத்திற்றான்படுத்தாள்
அந்தணனுடுதாய் தந்தையுமதுகண்டு
அவருமூர்ச்சையாய்ப் படுத்தார்.

ருய. வலதுசக்கிரத்தினில் வனிதையும் ஹரியை
வாழ்த்துத்துதித்து வசனிப்பாள்
ஜலஜனயனநின் ப்ரார்த்தனைவட்டியின்
சகிதமிதெனப் பஜனிப்பாள்

ருக. மச்சவுருவெடுத்தாய் மறையினைக்கொடுத்தாய்
மறையவன்மனம் ருசித்திடவே
அச்சமில் கூர்மவதாரமதானாய்
அமுதமெவருமபுசித்திடவே.

ருஉ. ஸ்வேதவராகம் னீதானே பூமியைச்
சேஷனையாதரித்தோனே
வாதுசெயிரணியன் றனைமடியவெ
வந்தனர ஹரியென் பேரனெ.

ருங. வாமனரூபத்தையெடுத்தாய்பூமியை
வாங்கிமாவலிக்கருள் கொடுத்தாய்
ராமவதாரத்தைப்பிடித்தாய் சூரிய
ராஜர்மணந்தவரைவிடுத்தாய்.

ருச. ஸீதாராமவதாரா கௌஸல்லே
தெசரதாராஜகுமாரா
காதகராவணசம்மாரா பல
ராமகலப்பையணி சூரா.

ருரு. கோகுலமதிலேபிறந்தாய் பலபல
கோபிகள் புணரச் சிறந்தாய்
நாகத்துவசந்தன்னைக்கெடுத்தாய் பாண்டவர்
ராச்சியம்பெறமுடி கெடுத்தாய்.

ருசா. கல்கியதெச அவதாரு திருவேங்
கடாசலவாசா ஸ்ரீங்காராயென்
சொற்கிரங்கி யருளுவாயெ யெனதிட
துயரைவிலக்கிரக்ஷிப்பாயே,

ருஎ, பிள்ளையைக்கொடுத்தாய் பெருமையையடைந்தேன்
பெற்றவயிருங்கொதித்திடவே
கொள்ளையடிப்பையென்று தெரிந்தாலிப்படிக்
கேருவேனே சதித்திடவே.

ருஅ, அன்றொரு வரங்கொடுத்தாயே அப்படி
இன்றொரு வரங்கொடுப்பாயே
என்றும்புகழைப்பெருவாயே மைந்தனை
யெனக்குக் கொடுத்துரக்ஷிப்பாயே,

ருசு. மைந்தனுடனேனுன் தான் வுனதிட
மலரடி தனிற்படுத்தேனே
இந்தரதத்தடியிற்றனே யிடரிட
எண்ணலாமோ கனவானே.

சாய, தேதொழில் நடத்துந் திறமுனக்கிலேயோ
தேவாயினமுங்கற் கிலேயோ
பார்த்திபன் றனக்குத் தேர்நடத்தியேபரி
பாலஞ்செய்தவனும்னீதானே.

சாக. மடவியருடனே அடமதுசெய்வது
வழக்கமதவுனக்குத்தானே
அடவியிற் பெண்களைத் துகிலைத்திருடிக்கொண்
டலையச்செய்தவனுமனீதானே.

சாஉ. ஒருபதுனைறுயிரமடவாருடன்
ஓாடியவுந்தன் பேச்சை
அருவைனன்சொல்லுவதெளிதோ பாகவ
தாள்சொல்லுவாரந்தப்பேச்சை,

சாந. ப்ருகுரிஷி மனைவியைக்கொன்றவனென்றுனைப்
பேருலகோர்சொலப் பெற்றாய்
அகலிகை துரோபதைக் கருள்கொடுத்ததனுல்
ஆபத்பாந்துவன்றுற்றாய்.

சுச, படைப்பாய் கொடுப்பாய்கெடுப்பாயுலகைப்
பக்ஷித்துக் குக்ஷியில் விடுப்பாய்
யெடுப்பாய் புவியைப் படுப்பாயாலில்
யெங்குமுன் மயமேண் அடுப்பாய்.

சுரு. யென்மகன்மேலேயிந்தரதத்தைநீ
யெளிதில்கடத்து வாயரிய
நின்மகிமை யிந்த கெடுநிலமறியவே
நிலேக்கச்செய்து அருள் புரியே.

சுசு. இப்படி ஹரிதிருபொற்பதந்துதித்தாள்
எழில்வேங்கடாசல ஈசன்ஒரு
கற்பனே செய்தார் கனகரதமகிமை
காசினியரியவுல்லாசன்.

சுஎ. தாசர்கள் பஜனேசெய்ய கோஷமும் சங்கமும்
தவில்முறசுகளிவை முழங்க
பீசுரபேரி நகாரிகள்பூரிகள்
வீணேகின்னரிகள் மத்தளங்கள்.

சுஅ. நாற்றிசையிலும்பல வாத்தியமுழங்கவே
ராஜரெவருமொய்திடவே
சூஸ்திரம்பிடித்திழுத்தார்தரைபூசுரர்
சுடர்முடிரதம் பின்னிட்டிடவே

சுசு. காற்றெருடுமழையிடி யாற்றதுபோலொரு
காரணங்கண்டிடக்கொடுத்தார்
சூஸ்திரம்மறையவர் விடுத்தார் ஹரிரதம்
சுதஸமேல்நடத்திடத்தொடுத்தார்

எய. மடந்தைதன் மகன்மேல் நடந்தரதத்தையும
மகிலத்தோர்களுந்துதித்தார்
வடம்பிடி யாமலே மகரம்வரவே
மகத்துவஞ் சொல்லிக்குதிகுதித்தார்

எக. கந்தனுமெழுந்தான்காரிகையெழுந்தான்
கரிவரதனே நமஸ்கரித்தார்
அந்தணராஜர்கள் யாவருமறியவே
அவர் முதுகினிற் குரிதுரிதரித்தார்

எஉ. தருமசீலேயுந்தனயனும் ஹரியைத்
தியானமே செய்கிறபோது
சிறுவன்றகப்பனேயும் பாட்டனும் பாட்டியும்
தேவரெழுப்பினரப்போது

எஙு. மூவரும்எழுந்தார் தேவனைப்பணிந்தார்
முகுந்தனை பலவிதந்துதித்தார்
தரிவியெகுமரனைத் தழுவியேயெடுத்தார்
தாயின்குணத்தையும் சம்மதித்தார்

எச. அங்குள்ள பெரியோ ரனுக்கிரஹங்கொண்டார்
ஹரிதிருச் சேவையுங்கொண்டா
மங்கையைப்பணிந்தார் மானகர்வந்தார்
மறையவர்க் கன்னங்கொடுத்துண்டார்

எரு. மங்களம் ஸ்ரீவெங்கடாசலமூற்திக்கி
மங்களம் மடவிமகனுக்கும்
மங்களம ஹரிபஜனைகள் செய்பவற்கும்
மங்களம் கேட்கும் சற்சனற்கும்.

தேருருட்கதையிமிவே.

கஙு-வது-விருத்தம்.

திருப்பதி வெங்கடேசத் தேவர் தனிரதவண்டித்
திருப்பெருங் கதையைத் தானேசெழித்தகீர்த்தனமேபாடத்
தருப்புகள் தழையநீயே சந்ததங்கருணைசெய்வாய்
அருப்புத மிகுந்தவெற்றி ஐங்கரமுடையசதேவே

கஎ-வது-தோடயம் இராகம நாட்டை ஜம்பை ரூபகம.

க. ஜயவேங்கடகிரிநாயகன் ஜயலக்ஷமிரமணன் மிகு
ஜயஹரிகீற்தனன் தமிழாற் செயது ஜெயம்பெறவே
ஜயமங்கள கௌரீசுதன் ஜயமங்கையின் குமாரன்
ஜயசங்கரி மருகன்கிருபை செய்மைங்கரன் துணையே.

ஜய - ஜயா.

உ. ஒருபிராம்மணி பெருமைந்தனை
உயார் வேங்கபரமணன் அவர்
வருதேர்வண்டி பெரக்கோரியவகைகீற்தனஞ்சொலவே-ஆ
ஹரிகேசவன் திருனபியஞ் சரசீருஹமலரோசன் - பெரு
திருனவினி னுறைவாணியெத் தினமுங்கிருபை செயவே.

ஜய - ஜயா.

ங. கருமாமுகில்நிரமேவிய வண்ணன் கிருபைக்கண்ணன்
கிரிவேங்கடத் தலமேன்மையைக் கீற்தனமாய்ச்செலவே
அருள்தங்கிய ஹரியின்கித ஹனுமார் கருடனு ாமின்னம
ஹரிசேவைசெய் யாழ்வார்கள்றன்னடியுந் துணைசெய்யவெ,

ஜய - ஜயா,

கஅ வது தரு-மங்களம்-இராகம்-சௌராட்டிரம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஸ்ரீவேங்கடேசனுக்கு ஜயமங்களம்-எங்கள்
சேஷகிரிவாசனுக்கு-சுபமங்களம். ஆ ஆ ஆ ஸ்ரீ

அநுபல்லவி.

தேவாதிதேவனுக்குச் செழும்பத்மநாபனுக்கு
மூவர்பரவும் ஆதி மூலமென்பவனுக்கு (ஸ்ரீவேங்க)

க. தாமரைகண்ணனுக்கு ஜயமங்களம்- அமுதைத்
தருமுகில் வண்ணனுக்குச் சுபமங்களம் ஆ ஆ ஆ ஆ
பூமகள் மருவிய புண்ணியபுருஷனுக்கு
ஸ்வாமிபுஷ்கரணியாந்தடம்வாழ்ஹர்ஷனுக்கு. (ஸ்ரீவேங்கட)

உ. ஆதிவராகனுக்குச் செயமங்களம்-ஸ்ரீனி
வாஸ அதிபனுக்குச் சுபமங்களம் ஆ-ஆ-ஆ
கோதில்கோவிந்தராஜர் கொண்டாச்சியாருக்கும்
மாது அலர்மேல் மங்கைமனோன்மணிக்கும்-ஸ்ரீ

ந. ஜீயர்திருமொழிக்கு ஜெயமங்களம் மஹாந்தா
சிஷ்ட அடியாருக்கு சுபமங்களம்-ஆ-ஆ-ஆ
தாயின்மகனைத்தாண்டித் தாவித்தன்னிலை நிற்கும்
மாயன்ரதத்தின்பண்டி மகிமைக்கதையிதற்கும்

ச. பத்தியுள்ளவருக்கு ஜயமங்களம் பஜனைப்
பாடிகேட்பவருக்கு சுபமங்களம-ஆ-ஆ-ஆ-ஆ
சத்திபகிலாம்பிகை தன்வாக்குத்தழைக்கவும்
பத்தன்சுப்பராயன்சொல் பஜனைத்தமிழ்செழிக்கவும்
ஸ்ரீவேங்கடேசனுக்கு ஜயமங்களம்.

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

விருத்தம்-கந.

தருக்கள்-கஅ.

ஆ-நக.

வேங்கடேசாயமங்களம்.

வண்டிக்கால்சரித்திரம்.

க-வது விருத்தம்.

மணிகொண்டசிகரமும் மாளிகைவிசித்திரமும்
மகரதோரணவீதியும்
மறையவர் தெருக்களும் இறையவர் தெருக்களும்
வைசியர்மற்றுளமனைகளும்
அணிகொண்டதேர்வீதி யாவணங்களுமிலகு
அன்னசத்திரமளவிலா
ஆனைபரிசேனையோடு அரணவித்தாரமிகு
அழகுசெறிபாகநகரம்
கணிகொண்டதிருநகரி லொருதேதியன்மனைவி
கற்பின்மிகுதருமசீலை
கர்ப்பமில்லாமலவள் முப்பதாண்டளவுமே
கவலையுடனேவருந்தித்
துணிகொண்டதருமமெரு முப்பத்திரண்டையுஞ்
சோர்வுராமற்செய்திடச்
சுரர்பரவுவேங்கடேச சுரனருடருக்கதை
சொயிக்கேட்கமிகுசுகுர்தமே

க தரு-லாவணி-இராகம்-நாதநாமக்ரியை. தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

கேளும்ஸுஜனர்களே யெந்த
நாளுந்தருமசீலை யாளுஞ்செய்யறங்களைக். கேளும்

அநுபல்லவி.

வாளெனும் விழிமயி லாளுமனுதினமுங்
கோழிகூவு மந்த வேளைவிழித்தெழுவள். கேளும்

சரணங்கள்

க. பதியெழுந்திமேது ததிதனை யடிப்பாள்
பணிந்து ப்ராதஸ்நாநமுஞ்செயக் கொடுப்பாள்
எதுவினைக் திடினுமங் கெதிரினிற் படைப்பாள்
இல்லிடை சமையல்செய் யியல்பனை முடிப்பாள்
பதுமனுப னுக்குப் புதுமலரெ டுப்பாள்
பதிகைகொடுத்துச்சாத்திடவகை தொடுப்பாள்

அதிதிகளுடன்பதியுணவனந் நொடுப்பான்
அன்பன்பரிகலத்திலவளுமுண் டடுப்பாள்(கேளும்)

உ. புண்ணியபுராணகதைகளில் விசுவாசி
ருடனுடனேமிருதுவாகவே பேசி
எண்ணியபகல்கழித்திடுமக ராசி
இரவிலரியர்ச்சனைக்கியல்புசெய் தாசி
உண்ணியல்முடித்துதன்னுடையவன் யோசித்
துளதைகடத்தியவன் உறங்கப்பின் பாசி
தன்னிற்படுத்துறங்குவாள் னங் கூசி
தான்முன்னெழுவளரிதியானத்தைப் பேசிக்(கேளும்)

ங. கற்பினின்மிகு அருந்ததியிவள் தானே
கனமிகுபொறுமையிற்பூலிந்தத் தேனே
பொறுமையினின்மிகுயிலக்குமிமட மானே
புகழ்ப்பார்ப்பதியெனப்புகலுவார் தானே
புறப்புதக்குசமூடையவளறந் தானே
புரிந்துபுருஷனைப்பூசிப்பவள்மெய் தானே
விற்பனர்துதிசெய்யும்மெல்லியை நானே
விரித்தவள்குணம்விளம்பிடத்தெரி யேனே(கேளும்)

(உ)-விருத்தம்.

இப்படித்தருமசீலே யினிதுவாழ்ந்திடுமென்னாளில்
மூப்பதுவயதுமாகி முத்தியாமகப்பேரின்றிப்
பற்பலதருமமெல்லாம் பதியோடுங்கூடச்செய்த
வற்புதமதனையென்னாலதின்தளவறைகுவேனே.

(உ)-தரு-திபதை-இ-ம-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

க. மைந்தனில்லாமல் னருந்திதவஞ்செய்த
மார்க்கமதைக்கேளும்-இந்த
வல்லியுமந்தணனும் புண்ணியதீர்த்தம்
மகிழ்ந்தாடினர்-நாளும்

உ. சிந்தைமகிழத்தெய்வஸ் தலம்யாவும
தெரிசனஞ்செய்தார்கள்-அவர்
சீருடன் அன்னமும்வஸ்திரம்சொர்னஞ்
சிறப்புடன்பெய்-தார்கள்

ங. வண்ணனைகாவிதனைத் தர்மவேலைக்கி
வைத்துநடத்தினர்கள்-கு

மங்கலிமார்க்குக்கா தோலையுஞ்சேலையும்
வைத்துவளர்த்தினர்கள்

ச. தண்ணீரின்பந்தல் மடங்கள் தடங்களு
சத்திரமும்எடுப்பார்-வருந்
தாபிகட்கெண்ணையுஞ் சுண்ணமுன் துரியும்
தர்ப்பணமுங்கொடுப்பார்

ரு. ஆருமில்லாத அநாதிப்பிரேதம
அறிந்தால்ஸமஸ்கரிப்பார்-பசு
வானதுரஞ்சிடக் கல்லுகள்புல்லுகள்
அங்கங்குசேகரிப்பார்.

சூ. ஊரிற்குழந்தைகள் கோறுஞ்சிற்றுண்டிக
ளுண்டுபண்ணிக்கொடுப்பார்-கண
ஊனமுள்ளோர்க்குக்கண் காணமருந்துக
ளுச்சிதமாய்க்கொடுப்பார்

எ. தன்மவயித்தியஞ் சிறைச்சோறுங்கன்னிகை
தானங்களுங்கொடுப்பார்-பிறர்
தந்துயர்நீக்கியே ஷன்மதத்தார்க்கன்னந்
தாமே உண்ணவிடுப்பார்.

அ. துன்மதியோர்பிடித் தாட்டும்உயிரைத்
துலையில்விடச்செய்யுவார்-இந்தத்
தொல்லுலகோர்க்குக் குழைந்தைக்கிப்பாலுஞ்
சுடுகக்கொடுத்துய்யுவார்

கூ. பிள்ளையுண்டாகிப் பெருமடவாரைப்
பிரியமுடனாதரிப்பார்-ஏழைப்
பிள்ளைகளைவளாத் துள்ளம்மகிழ்ப்
பிசகாமலாதரிப்பார்

ய. வள்ளலெனும் வேங்கடாசலமூர்த்தி
மலரடிக்கன்புடையார்-இந்த
மண்டலந்தன்னிலே யில்லரமார்க்கம்
வழுவாதநன்னடையார்.

(ஙு)-விருத்தம்.

சொல்லியதருமமல்லால் ஷோடசதானமின்னும்
பலபலவிரதம்பூண்டுபரிவொடு முடித்துவாழும்
அல்லியங்குழலியாட்கே அனுக்கிரஹம்செய்யவெண்ணிச்
சொல்லியலவேங்கடேசன் செழுமறையவர்போல்வந்தார்.

(க)-கொச்சகம் யமுகம.

அன்னந்தடைகரனே ஆதுலனுய்வந்தவர்க்கு
அன்னந்தடையின்றி அளிப்பாயென் றந்தணர்சொல்லு
அன்னந்தடைநடையா ளரிந்தடிசில்புரிந்துடனே
அன்னந்தடையிவருக் ககமகிழத்தந்தாளே.

(உ)-விருத்தம்.

அருமறையவனுக்கன்னு ளன்னமேநல்கும்போது
தருமசீலையைப்பார்த்துந்தன் றனயனுமெங்கேயென்ருர்
குறையதுவல்லால்வேறு குறையிலையென்ருளப்போ
மறையவள்புஜிக்கேனென்று மறுத்திவையுரைக்கலுற்ருன்.

(ங)-தரு-இ-ம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

க. மைந்தனில்லாமனேயில் மறையோர்புஜிக்கமாட்டார்
மங்கையேயென்றுசொன்னுர் அந்தச்
சந்திரமுகிகேட்டுத் தாமரைச்சலம்போலே
தயங்கித்தவித்து நின்ருள்,

உ. தந்தேன் தண்டுலமிதைச் சமைத்துப்புஜித்திடுவீர்
சுவாமிநீரென் றுரைத்தாள்
கந்தனில்லாதவர்கள் தந்தாலெதுவும்நாங்
கைக்கொள்ளோமென்றுரைத்தார்,

ங. ஏதும்வேண்டாமென்றீரே எளியாளுக்கொருகதி
யியம்பெனப் பணிந்தாளே
தீதில்லாதசொர்க்கம் சேயில்லார்க்கில்லையென்ருர்
தேன்மொழி தணிந்தாளே.

ச புத்தெனும்நரகத்தைப் புல்லுவர்மகவில்லாப்
பூவையாரதனுலே ஒரு
தத்துமகனுகிலும பெற்ருல்நரகமில்லைத்
தையலேயதன் மேலே,

ரு, நீதருந்தானத்தை வேதியாகொள்வது
நீதம் அவர்க்குத்தானே
ஏதுஞ்சஞ்சலம்வேண்டா ஸ்ரீதரனைப்பணிவாய்
ஈதுவர்சுதன்ருனே

௬, என்றுசொல்லியேமறையாளன் சென்றபின்பு
யேந்திழைதுயர் கதித்தாள்
நின்றெரிதழலுக்கு நெய்போலந்தன்னன்சொன்ன
நேர்மைநினைந்து கொதித்தாள்

(இ)-விருத்தம்.

பொறுமையிற்பூமிக்கொப்பாள் புருடனன்மொழியைத்தப்பாள்
தருமசிலேயுமப்போது சஞ்சலக்கடலில்மூழ்கி
சிறுவனில்லாமற்றுனே சிந்தையுங்கலங்கிவாடி
அரிதிருவேங்கடேச ரடிதொழுதியம்புவாளே.

(௪)தரு இராகம் முகாரி தாளம் அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

என்னஜன்மங்கொடுத்தாய் ஹரிஹரி
இப்படியேன் விடுத்தாய்.

அநுபல்லவி.

பன்னகமீதிற்றுயிலுமுனைத்துதி பண்ணுமற்போனேனே இந்தப்
பாரினிற்பிள்ளையில்லாதவளென்று பலர்சொல்லுக்கானேனே

சரணங்கள்.

௧. மக்கண்மெய் தீண்டிலுடற்கின்பமென்று
வழங்குமதனாலே மழலையஞ்
சொற்கேட்கி லின்பஞ்செவிக்கென்றுவேதமுஞ்
சொல்லும்புவிமேலே எனச் (கென்னஜன்மம்)

௨. அன்னத்தையுண்டு அ ங்கிருதங்கொண்டு
அழகிற்சிறந்தேனே யெனை
அன்னையெனுஞ்சுதன் றன்னைப்பெறாதவள்
ஆகிப்பிறந்தேனே எனக் (கென்னஜன்மம்)

௩. மைந்தன்பெறா வுதரந்தன்னைக்கொண்டகு
வாணாட்பெருஞ்சுமையே இந்த
மாவலப்பூமியிற் கோவளைப்பூச்சிக்கி
வாய்த்தவளைச்சுமையே எனக் (கென்னஜன்மம)

௪. கந்தனைப்பெற்றெடுக்காத காமுன்
கசடர்பெருங்கரமே இந்தக்
காசினிதன்னிலே ஆட்டின்கழுத்திலே
காணுங்களஸ்திரமே எனக். (கென்னஜன்மம்)

ரு. பாலனைப்பெற்றகைபார்த்துமகிழாத
பாவிகண்ணின்றனையே இந்தப்
பாரில்மயிர்ச்சிறை தோரும்நிறைந்து
பரவுங்கண்ணுக்கிணையே யெனக் கென்னஜென்மம்

சு. பிள்ளைசொற்கேளாத வள்ளைச்செவித்துளை
யுள்ளதுடற்கனமே இந்தப்
பேருலகந்தனிற் சிறெலிதோண்டும்
பெருந்துளைக்கொப்பினமே எனக் கென்னஜன்மம்

எ. பாலகனில்லாத பாழுஞ்சரீரம்
பாரமாய்க்கள்ளி மரமும்வளர்ந்து
பழுக்காதபாவனையே எனக் கென்னஜன்மம்
படைத்தல்பழுவினையே-பூமி

அ. மக்களில்லாத மனைக்குட்பெருஞ்செல்வம்
வாய்த்திருந்தென்னபலம் தெய்வம்
மாத்திரமில்லாத க்ஷேத்திரக்கோயில்
வெள்ளந்திருந்தென்னலம் எனக் கென்னஜன்மம்

கூ. பெண்ணாய்ப்பிறந்திந்த மண்ணினில்யாரும்
பிழைசொல்லப்பெற்றேனே
கண்ணாவுனைப்பணிந் தோர்களைக்காக்கும்
கருணைமிகுத்தோனே எனக் கென்னஜன்மம்

ய. அச்சுதானந்த கோவிந்தமுகுந்தனே
அண்டர்தொழுமீசனே திவ்ய
வக்ஷலக்ஷ்மி வளருந்திருப்பதி
வாழும்ஸ்ரீனிவாசனே எனக் கென்னஜன்மம்

சு விருத்தம்.

இந்தவாறழுதுவாடி யேந்திழைமனதுகூடி
அந்தணனுரையைநாடி ஹரிஹரியென்றுபாடிச்
செந்திருவளகுமார்பா திருப்பதிவேங்கடேச
சந்ததிதருவாயென்று சாற்றுவாள்போற்றுவாளே.

ரு தரு-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகசாப்பு.

பல்லவி.

மைந்தன்பெறவரம்நீ தருவாயேதிரு
வளர்வேங்கிடகிரிமீதினில் வாழும்ஹரிநீயேஒரு மைந்த

அநுபல்லவி.

உந்தனையேதந்தனைசெயு மெந்தனுதரந்தனிலொரு மைந்த

சரணங்கள்.

க. தேவாவுனைநம்பினேன் பத்மநாபா கஞ்சப்
பூவாள்மருவிய கெள்ளதுபமார்பா

பூவையர்க்குள்ளே பாவியென்றென்னை
யேவிடாமலே தேவனீயொரு மைந்த

௨. மறையோர்க்கன்னந்தா னுஷிக்கிறரே
முறையோர்பலபல பாஷிக்கிறரே
தரைமீதிந்தக்குறை தீர்த்தருள்புரிவாயரி
ஹரியேவொரு மைந்த

௩. பெற்றுரைச்சொர்க்கத்தாரென்கிறரே பிள்ளை
யற்றுரைப்பவத்தா ரென்கிறரே
புத்தாம்நகரத்தாள்வதை
யற்றுனெனவுற்றூர் சொல்ல மைந்த

௪. யெந்தன்குறையதுதீர்க்தருளேய:-வுனைச்
சந்தானகோபால னென்பதுபொய்யா
எந்தன்குலமூந்தழைத்திட
வுந்தன்பெயர் தந்தழைத்திட மைந்த

௫. மாயா அன்பர் தமைக்காக்குஞ்சஹாயா கனி
வாயாதிருவளர்வேங்கட ராயா
சேயாகிவந் தாயர்க்கருள்
தூயாவெனைத் தாயென்றிட மைந்த

எ விருத்தம,

மைந்தனைப்பெற்றுளென்று மதிதலஞ்சொன்னலப்போதும்
கந்தனையுந்தேர்வண்டிக் காலுக்குக்கொடுப்பேனென்று
சிந்தையில்நினைந்தாளந்த தேன்மொழிக்ணவன்மாமன்
நந்நரிமுகுந்தாவென்று நண்ணுவாரே.

௬- தரு இராகம்-புன்னகவராளி-சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. கற்புடையாள்கணவன்மற்றோர் கனிந்தரியைக் கோருந்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன் காசினியீர் தேரும்
விற்பன்ன மவள்கொழுநன் வேண்டினதும் நன்றும்
மெய்ப்புதல்வன் றனடையிற் பொற்புதல்வன் என்றன்

௨. பத்தினியாள்மாமிசொன்ன பிரார்த்தனையைக் கேளும்
பரிந்துதொட்டிற் குழலிதரப்பகர்ந்திருந்தாள் நாளும்
உத்தமனுமவள்கொழுநன் உரைத்ததும் விசித்திரம்
உண்பதின்றியாத்திரையிற் றின்பதாய்கிம்பத் பத்திரம்

௩. இத்தவிதமாகவவர் சிந்தனைசெய் திருந்தார்
இத்தனையும்வேங்கடேசன் சித்தமதிற் றெரிந்தார்
கந்தனைவண்டியிற்றரவே காரிகைதான் கோரும்
கருத்தறிவோமெனஹரியுங் கருணைசெய்தார் பாரும்

(௬) விருத்தம்.

கருணைசேர்வேங்கடேசன் காரணமெவருங்காணத்
தருமசீலையுன்கரே சபதமுமதிவோமென்று
ஹரியருள்கொடுத்தாரப்போ தருவையுங்கற்பமானாள்
தெரியவேகருப்பசின்னை தெரிந்தளவியம்புவேனே.

(௭) தரு-இராகம்-கலியாணி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

கெற்பம்படைத்தனளே-தருமசீலை
கெற்பம்படைத்தனளே

அநுபல்லவி.

கெற்பம்படைத்தன ளற்புதமாகிய
சற்பகிரீசன்செய் கற்பனையாகிய (கெற்பம்)

சரணங்கள்.

௧. பூத்துநீராடினளே கணவனைப் புல்லிக்கொண்டாடினளே
பாத்தொருமாதம் பகவானருளென்று
காத்திரமேதோ கனப்பது நன்றென்று
கீர்த்திமருவிய வெங்கடாசல மூர்த்தியருளெனத்
தோத்திரஞ்செய்து நாத்திகங்கையர் சாத்திரம்
வெகுனேத்தியிதுமனப் பூர்த்தியெனச்சொல்லக் (கெர்பம்)

௨. மாதமிரண்டச்சுதென்பா அவளுண்ணுஞ்
சாதம் மாட்டாச்சுதென்பார்
கோதில்பலகூஷ ணுதிகளுட்டுவார்
ஆதரவாய்ரத்ன ஹாரங்கள்பூட்டுவார்
சீதமதிமுகமும்வெளித்திட மாதமூன்றென
மாதர்வழுத்திடத்தாதிமாதொடு சூதமாடியே
போதுபோக்குவள் மாதகாலிலே (கெற்பம்)

௩. திங்களைந்தானதுவே வயிற்றிற்
சிக வுருப்பானதுவே
மங்கையர்மங்கள மாமலர்சூட்டியே
வாகுள்ளகாப்பு வளைகள்கைக்கூட்டியே
திங்களாறிலெதுங்க வேதியர்தங்கள்வேதமு
முங்கப்புஞ்சுவனங்கள் சீமந்தங்களிம்மட
மங்கயைர்க்குகலங்கொளச்செய (கெற்பம்)

௪. சப்த்தமர்சம்வரவேகிசிசுவும சகலரூபம்வரவே
மைத்தயெட்டொன்பது மாசம்வளரவே
வரும்பத்துமாசத்தில் மங்கைதளரவே
கர்த்தனாகியவெங்கடாசல உத்தமன்கிருபைசெய்து
இவள்முப்பதுவயதினை யுற்றமேலொரு
புத்திரன்றனைப் பெற்றெடுக்கவே. (செற்பம்)

(௬) விருத்தம்.

மாதமோர்பத்துஞ்சென்று மடந்தையின்வயிற்றிற்பாலன்
ஆதரவுடன்வளர்ந்து அவனியிற்செனிக்கவேதான்
வேதனைமிகவுண்டாகி மெலலியும்மயங்கிவாடித்
தாதியருடனேசொல்லித் தயங்குவாள்மயங்குவாளே.

(அ) தரு-இராகம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அம்மம்மாயினி யென்னசெய்வேனடி
இந்தவேதனைக்குநான் அம்மம்மாயினி

அநுபல்லவி.

அம்மம்மா பெண்ஜென்மம்பாவி
பிரமன்படைத்த வன்மமிதுவோ (அம்மம்மா)

சரணங்கள்.

௧. மாதேயிதுகனவாதைதெரிந்தேனடிஇதுவரையில்சுதன்பெறும்
மாதரழுவதைச் சூதென்றிருந்தேனடி
யேதுநானிதுபோதுமென் றுய ரோதவேமுடியாது
பிரசவவேதையிது வெனவேஇரிந்தால்
காதனிடமொரு போதுமருவேன் (அம்மம்மா)

௨. சற்றேயாகிலுஞ் சகிக்கவசமில்லையே யென்தாதிமார்களே
மெத்தைமீதிலும் வசிக்கரசமில்லையே
எத்தனைநேரஞ் செல்லுமோசத்துருப்பிள்ளை
கொல்லுமோ அத்தைநீ நிசஞ்சொல்லடி
பெத்துநான் காண்பதல்லடி (அம்மம்மா)

௩. ஆரைச்சதித்தனியாயஞ்செய்தேனோஹரிஹரியென்றேதிதுப்
போரைத்தூஷணம் புரிந்துவைதேனோ
ஆரணன் அகண்டபரி பூரணன்வேங்கடகிரி
காரணனாகியஹரி ஓரஞ்செய்வானோஆதரி (அம்மம்மா)

(௰) விருத்தம்.

தருமசிலையுமப்போது தனையனைப்பெறுவதற்கு
பிரசவேதனைபொறுமற் பாங்கியரோடிச்சென்று
பிரியமுடன்மருத்துவந்துப் பெரியவள் தன்னைக்கூவச்
கருசனமாகவந்தக் காரிகைதான்வந்தாளே.

(௬)தரு இராகம் சவுராஷ்டிரம் அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

மருத்துவக்கிழவிவந்தாளே அந்த
மாதுபடுந்துயரேதென்றுகூவே (மருத்துவ)

அநுபல்லவி.

௧. வருத்தமுடனேனடந்தோடியிங்கே
மாச்சப்படுவாள் கிட்ட வந்துறையாடி
மருத்துவஞ்செய்வனென்றுடி மூலை
வளர்ந்துடையில் விழுவதுடன்போராடி (மருத்துவ)

௨. நரைத்ததலையும் நடுநடுக்கக்கையில்
நழுவுஞ்சேலையிடையில் நடுக்கிக்கொண்டுடுக்க
இறைக்குமிருமு முச்சுமெடுக்கப்புகை
யிலைச்சுருட்குடினுத்தமேவரையும் முடுக்க (மருத்துவ)

௩. கையிற்றடியொன்றெடுத்தூணிவாயிற்
கடித்தபுகையிலையோர் கரத்தினிற்பூணி
மெய்யுள்வளைந்திடு முக்கோணி பிள்ளை
வேதையிலுஞ்சிரிக்க விழைப்பளகொக்காணி (மருத்துவ)

௪. பதறுதேநீயென்று அடுப்பாள்தொட்டுப்
பார்க்கிறேனிறுயென்று பாஜையைத்தடுப்பாள்
அதுக்குள் ளொருவசனந் தொடுப்பாள் இது
ஆண்பிள்ளையென்றுதன் அரைச்சிலையுமிப்பாள் (மருத்துவ)

௫. இனிநீபயப்படாதேயென்பால்வெத்
திலைபாக்குக்கிருந்தெல்லாம் யிவட்குமுன்தின்பாள
வனமூலிகையிது பாரேன்பாள் அந்த
வரதவெங்கடேசனை வாழ்த்தி நீயென்பள் (மருத்துவ)

(௧௧) விருத்தம்.

மருத்துவக்கிழவிவந்து மங்கையைத்தேற்றும்போது
பொறுத்திடமாட்டேனென்று பூவையும்புகலத்தாச்சி
சிரித்துஉன்கணவனேடு சேர்ந்ததெப்படிநீயென்றுள்
கருப்புடையவள்சிரிக்கக் கடினமாய்நொந்ததன்றே.

(௰) தரு இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ரூபகசாப்பு.

பல்லவி.

வயிர்வலிக்குதுதாயே செய்யும்
வகையைநீசொல்லுவாயே வயிர்வலிக்குது

அநுபல்லவி.

துயர்விலக்கவந்தாயே நீயே
துணையெனைரட்சிப்பாயே (அடிவயிர்வலிக்குது)

சரணங்கள்.

௧. மருந்திருக்குதென்றாயே அதை
மகிழ்ந்துநீ கொடுப்பாயே
சரிந்தயெந்தனுதரந்தனிலொரு
பருந்துமோழன் றிருந்திருந்தடி (வயிர்)

௨. இடைசுடுக்குதுஅம்மா கண்ணுக்
கிருட்கொடுக்குது சும்மா
கடைதடுக்குது துடைகடுக்குது
படபடக்குது கிடுகிடுக்குது

௩. இனிபொறுக்கமாட்டேனே இதற்கு
யென்னசெய்குவேன் நானே
வனஜநயனன் பன்னகசயனன்
றனதுமணதற் பனமோயெனது (வயிர்)

(௧௨) விருத்தம்பமுகம்.

தனஞ்செயனிரதம்வாய்ந்த சாரதிதனைத்தியானிக்குந்
தனஞ்செயக்குன்றுளான தையல்மேற்கருணைசெய்து
தனஞ்சையாற்றந்தபாலன் றரணியிற்பிறக்கவெண்ணத்
தனஞ்செயனுதைக்கப்பின்னை சலத்துடன்பிறந்ததன்றே.

௧௧ தரு இராகம் கரகரப்பிரியம் அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணி.

நாமகரணம்விதித்தார் வேங்கட
ரவணனென்றே துதித்தார்
பிராமணர்க்கனங்கொடுத்தார் தெக்ஷிணை
பரிந்துகொடுக்கத்தொடுத்தார்

௧௩ விருத்தம்.

வட்டிணைமுலையாள் இஷ்டமாமகனை
மட்டிலாவிலைகொள் தொட்டிலிட்டனளே.

௧௪ தரு இராகம் தோடி அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி

தொட்டிலிட்டவள்பாடினாள் பாலகன்றன்னைக்
கட்டிமுத்தமிட் டாடினாள்.

அநுபல்லவி.

அஷ்டலக்ஷ்மியொத்த இஷ்டமங்கையர்சுத்தக்
கட்டிப்பொன்னிற்சமைத்தமட்டில்லாவழகுற்ற தொட்டி

௧. பாலனுக்கலங்கரித்தாள் அனேகபுஷ்
பங்களைச் சேகரித்தாள்
ஆலமமுதமெனும் வேலார்விழியர்கூடிக்
கோலாகலவெ நாலாவிதமும்பாடி தொட்டி

௨. மங்கயர்பலர் கூடினார்ஜோஜோவென்று
மகிழ்ந்துமிகவும் பாடினார்
குங்குமமுங்கள்பங்களும் வழங்கினார்
சங்கீதமேளங்கள் சகலமுமுழக்கின தோட்டி

௩. முத்தினாரத்தியொடுத்தார் திஷ்டிசுத்தியே
முன்றிலதனிலே விடுத்தார்
கற்தன்வேங்கடகிரி கமலனுபழூரூரி
பத்தர்க்கருளும்வாரி பரமாத்துமாவெக்கோரித் தொட்டி

லாலி.

௩௯. தரு இராகம் ஆனந்தபைரவி ஈரப்புதாளம்.

க. லாலிவேங்கடநாயதர ஸ்ரீஹரீ
லாலிமங்களதாயகா
லாலிபக்த சகாயகா ஹரிஹரீ
லாலிகமலா ஞயகா

உ. புத்திரவரமேகொடுத்தாய் சுமந்துனுன்
பெற்றிடவும்நீ விடுத்தாய்
உத்தமனை யென துகுக்ஷி வருமகனை
நித்தியமும் நீயேரக்ஷி லாலி

௩. ஆலிலையிற் றுயிலுவாயே அகிலமொரு
காலிலெயளந்தநீயே
சூலிலேவளர்த்த சேயே யென துமுலைப்
பாலிலெவளர்த்து வாயே லாலி

௪. தாசர்களுல் லாசன்னீயே வைகுண்ட
வாச ரிஷி கேசவன்நீயே
சேஷகிரி வாசன்நீயே பக்தவிசு
வாசஸ்ரீனி வாஸன்னியே, லாலி

௧௪ விருத்தம்.

பத்தினி கருமசீலை பாலனுக் கெண்ணைவார்த்து
மெத்தவே முலைப்பாலூட்டி வெதுப்புநீர் முழுக்குமாட்டி
ரித்திய மலகரித்து னேர்மையாய் வளர்தாளப்போ
பத்துமாதமு மேபாகப் பாவையோர் கனவுகண்டாள்

௧௫ விருத்தம்.

மைந்தனைப்பெற்றாலுந்தேர் வண்டியிற்கொடுப்பேனென்று
தெந்தனமாகவேண்டிச் சிறுவனைப்பெற்றேமென்றும்
சிந்தை யுமகிந்தாயிப்போ திங்களோர்பத்துமாச்சு
வந்தவற்பிசிமாசத்தேர் வண்டியிற்கொடுப்பாய்பெண்ணே

௧௬ விருத்தம்.

என்றுவேங்கடகிரீசன் இயம்பசித்திரைதெளிந்தாள்
கன்றினுள்வயிற்றைக்கையாற் கசக்கினுள் கரைந்துவாடி
நின்றுதன்மகனைக்கண்டு நெக்குநெக்குருகினொந்து
யின்றிச்செய்வதென்னெறேம்பினுள் தேம்பினளே

கசதரு-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. சொப்பனங்கண்டு துயில்தெளிந்தாள் நின்று
சேம்பினள் இந்தத்
துஷ்டதெய்வந்தனை யிஷ்டஞ்செய்தே னென்று
தேம்பினள்

உ. இப்படிச்சொப்பனஞ் செப்பிவிடா னென்று
எண்ணினள் இனி
எப்படி யப்பனை யொப்பிப்பதென் றழுங்
கண்ணினள்

௩. வம்பாகவேண்டி வகைமோசம்போனே னென்
றழுதாள் எனக்
குன்பாதமேதுணை உண்டென்றரியைக் கை
தொழுதாள்

௪. தும்புருநாத ரும்பரு வுஞ்
சுரேசனே இந்தச்
துஷ்டக்கோரிக் கையை
விட்டெனையாளுஞ் சர்வே சனே

௫. பேதமை யென்பது மாதற்
கணிகல் லல்லவோ அழும்
பெண்ணைக்கண்டா லெந்தப்
பேயுமிரங்குமே யல்லவோ

௬. காதலாய் வேண்டினேன் பாதகஞ் செய்யக்
கருத்துண்டோ பிள்ளைக்
காணிக்கைக் காகால
லாணிப்பொன் பிள்ளைக் கொறைப் புண்டோ

௭. பிள்ளைகொடுத்தென்னைக் கொள்ளையடிப்பது
தர்மமோ இந்தப்
பேதைக் கிரங்கியெ
பாதுகாப்பனென் வர்மமோ

௮. கள்ளைத்தேள் கொட்டுங் கொள்கைபோலானெனெ
கர்த்தனே யென்னைக்
காரும் திருப்பதி
காரணமூர்த்திப்ர சித்தனே

கஎ-விருத்தம்.

கனவில்வந்தரியுஞ்சொன்ன காரணமதனையேதன்
னினத்தொடுசொன்னாலப்போ தேவர்களும்மைவரென்று
வனிதையும் ஹரியைப்போற்றி வந்தனஞ்செய்துவந்தாள்
னமுன்வற்பிசித்தேர் கடந்தபின்றிடங்கொண்டாளே.

கடு தரு-இராகம்-முகாரி-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. கனவுகமது நினைவுதானென்று
கவலைவிடுத்தாளே பெற்ற
கந்தனைக்கண்டு தரிசனங்கொண்டு
களிப்பொடெடுத்தாளே

உ. மையிட்டுப் பொட்டிட்டு வாரிமுடிந்து
மகனைமுத்தமிடுவாள் பின்பு
வாஞ்சையுடன் ரத்னக் காஞ்சனபூஷணம்
மைந்தன்புகழுத் திடுவாள்

ங. காலுக்குத்தண்டை கொலுசுஞ்சதங்கை
கனத்த யிடைக்கிடுவாள் கந்தன்
மேலுக்குமேலுள்ள சாலுவைபோர்த்து
பிறலக்கணியு மிடுவாள்

ச. முத்துக்கடுக்கனும் ரத்தினத்தொங்கல்
முருகுஞ்செவிக்கிடுவாள் நெற்றி
முப்பிறைச்சுட்டியும பற்பலபூஷண
முற்றும்கிறைத்திடுவாள்

ரு. முப்பதின்மேலெந்தன் கெற்ப்பத்திலங்கனன்
முத்தென்னவேயெண்ணுவாள் அவள்
முப்பழமசர்க்கரை யப்பமுந்தேனும்
முலையுங்கொடுத்துண்ணுவாள

சு. பாலன்விளையாடுஞ் சீலத்தைக்கண்டு
பகர்கனவை மறந்தாள் ஹரி
பார்ப்போமிவளிட தாத்பரியமென்று
பதராமலே யிருந்தார்

கஅ விருத்தம்.

மைந்தன்சொல்மழலைவார்த்தை மடக்கையுங்கேட்டுளித்தஞ்
சிந்தையும்மகிழ்ந்தாள்மாயன் செப்புசொப்பனமரந்தாள்
ஐந்துவற்சரம்பொருத்தா ரப்புராஹரியும்பார்த்துக்
கந்தனுக்குத்ரவியாதி கற்பித்தார்வெப்பித்தாரே.

கசு தரு இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

நொண்டித்தரு கண்ணிகள்.

க. அம்மாயெனக்கேதோ வயிர்வலி
யாகுதென்றானுயிர் போகுதென்றான்
யெம்மால்முடியாது எனேநீ
யெடுப்பையென்றான் கீழே விடுப்பையென்றான்

௨. படுப்பானெழுந் திருப்பான் அவன்வெகு
பாடுபடுவான் கூப்பாடுமிடுவான்
சிடுப்பான் முகங்கடுப்பான் அடிக்கடி
கிணுங்கிடுவான் மிணுமிணுக்கிடுவான்

௩. பெருங்குர லிட்டழுவான் பலபல
பிதத்திடுவான் பதை பதை பதைத்திடுவான்
மருந்தைப் பிடியுமென்பான் இங்கே
வயிற்றிலென்பான தன்னி மயத்திலென்பான்

௪. பசிக்குமென்றெ யழுவான் பால்தயிர்
பருகான் அன்னமும் பெருகானே
இசிக்குது நரம்பென்பான் இனிபிழைப்
பில்லையென்பா னுன்பிள்ளை யல்லவென்பான்

௫. கசக்கிவயிற்றைப் பிசைவான் வாய்விட்டுக்
கதறுவன் கால்களை யுதறுவனே
வசைக்குப் பிறந்தேனென்பான் உடல்தன்னை
வளைத்திடுவான் பின்னுங் களைந்திடுவான்

தனனா தன தன தனனா.

(௪௬) விருத்தம்.

நோயிதுபொறுக்கேனென்று நுவன்றழு தலன்றன்னைத்
தாயெடுத்தணைத்துமோந்து தடவியெ தன்னுலான
காயுமஞ்சுக்கிற்காய கஷாயமுங்கொடுத்தாள்சும்மா
மாயனுர்மருந்தல்லாது வாங்குமோவயிற்றுநோவு

(௪௭) தரு இராகம்-சங்கராபரணம - தாளம்-ஆதி.

நொண்டிச்சிந்து கண்ணிகள்.

அன்னையுந்தகப்பனுமே- பாட்டனும்
அறிந்தாரவர்பொரிந்தாரே பொரிந்தாரே
நனையமாகவுமெ- வைத்தியரை
காடிவழைத்தார்வந்து கூடிவழைத்தா

௨. அவுஷதங் கொடுக்கலுற்றார் சுக்குத்திப்பிலி
அரைத்தமிளகிம துரத்துடனே
எவளவோசரக்குவகை- ஆதுவளை
யித்துடன்கண்டங்கத்திரி துத்தியுடனே

௩. கற்கங்காஷாயங்களும்- லேகியங்
கணக்கில்லாமற்கொடுத்த ரிணக்கமில்லே
வைக்குஞ்செந்தூரங்களும்- பஸ்பங்கள்
மாத்திரைபுங்கொடுத்துப் பார்த்திடவே

௪. குணமில்லையெனத்தெளிந்தார்- இனிபிதிம்
குணமில்லையெனவவர் முணகிக்கொண்டே
பணமிகப்பறித்துக்கொண்டார்- இதுஎன்னமொ
பாவமென்றார்கிரகத்தின் கோவமென்றார்

௫. வயித்தியர்களுமகன்றா- சோதிட
மறையவர்களையழைத் துறையுமென்றார்
வியததினிற்குருவென்றார் அஷ்டம
வீட்டிற் சனியிருந்து ஆட்டுதென்றார்

௬. ரோகாதிபன்பெலத்தான்- இதிர்ஷ்டி
ரோகமென்பார்பின்பு யோகமென்பார்
ஆகாத்திசையிதென்பார்- வருஷமோர்
ஆறுக்குமேற்பட நூறுக்கென்பார்

௭. நமக்கிறஹஜபஞ்செய்வார்- நக்ஷத்திர
காமஞ்செய்வார்ஜப ஹோமஞ்செய்வார்
அபமிருத்துசாந்திசெய்வார்- சூரியநமஸ்
காரஞ்செய்வார்பரி ஹாரஞ்செய்வார்

௮. மறையவர்ஜபத்தினில்- வயிர்வலி
வரவரபலத்தது குறைவில்லையெ
இறையவன்செயலென்றார் இதுயினி
யெங்களால்முடியாது வெங்கடகிரி

௯. ஹரிதனைக்காருமன்றார்- முன்னாலெ
அவரனுக்கிரஹத்தி லும்பவமாகவே
சிறுவன்செனித்ததென்றார்- தாய்தந்தை
தெரிந்தார்வேண்டின தரிந்தாரே

தனனு ததன தனனு.

(௨௰) விருத்தம்.

வெங்கடேசனைநம்வேண்டி மெத்தவும்மறந்தகாலே
சங்கடவயிற்றுனோவு தனையனைவருத்துதென்று
தங்கமாயரிக்கிச்சொன்ன சொற்படிசேகரித்து
அங்கவர்திருப்பதிக்கி யாத்திம்புறட்டாரே

(௯) தரு-இராகம்-மோஹனரை - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

யாத்திரைசெயவெழுந்தார்-திருப்பதி
யாத்திரைசெயவெழுந்தார்

அநுபல்லவி.

கீர்த்திமருவும்வேங்கடாத்திரிஹரியேவுந்தன்
பிரார்த்தனைமறந்தோமேன் ருத்திரமாகவெ யாத்திரை

சரணங்கள்.

க. வன்பொற்பதுமைசெய்தான் தொட்டிலுஞ்சேயம்
கையில்மாமியும்வைத்தெய்தாள்
க்ஷணத்தில்வேப்பிலைனன்ருய் மணக்கத்தின்குரவனும்
குணத்திதருமசீலை குசப்பாலுக்குரவனும் யாத்திரை

உ. மறையோருண்டிவிடுத்தார யாத்திராதானம்
மழைபொழிந்தெனக் கொடுத்தார்
விரைவாயெழுந்துகூடி வேண்டும்பொருளைத்தேடி
ஹரிஹரியெனப்பாடி யானந்தமுடனடி யாத்திரை

ங. பத்திமிகவுங்கொண்டாரே கோவிந்தராஜார்
பட்டணமதைகக் கண்டாரே
அத்தலத்திலிருந்து ஹரியர்ச்சனைபுரிந்து
சபத்தகிரியைக்கண்டு தாமெதுதித்துக்கொண்டு யாத்திரை

(உக) விருத்தம்-ஸ்தலவிசேஷம்

ஸ்ரீவேங்கடாத்திரித் திருப்பதித்தலமகிமை
செப்பவெளிதோ சிறியவன்
தினகரன்முன்மின்னி திரிந்தசெனயானிது
தெரிந்தமட் டுறைசெய்குவேன்
தேவர்கள்வணங்கிடுங் கோவிந்தராஜரும்
ஸ்ரீபூமி தேவியாரும்
தேடிஹரிவைத்திடுஞ் சூடிதருணச்சியும்
ஸ்ரீராம லட்சிமணரும்
கோபுரப்பிரசார கோயிலின்விசாலமுங்
கோசாய் மடத்தினழகுங்
கோதில்வேதியர்சாது சாதியர்தெருக்களுங்
குறைவிலா நந்தவனமும்
வாவிகூபங்களொடு மண்டபவளங்களும்
மகரதோரணவீதியும்
மாமகளுலாவுமிவ் வளமுளதிருப்பதியே
வைகுண்டம வைகுண்டமே.

---

* சகுசப்பால் முலைப்பால்.

(உஉ) விருத்தம்-தீர்த்தவிஷேம்.

கபிலமா தீர்த்தமுங் கமபிரம்மதீர்த்தமுங்
கருணேமா விஷ்ணுதீர்த்தம்
காமருமயேச்சுரத் தீர்த்தம்வச்சிரதீர்த்தம்
கண்டிடும் வசிட்டதீர்த்தம்
கவலையதுவிலகிடுங் சங்சக்கிரத்தீர்த்தம்
கதைதீர்த்தம் பத்மதீர்த்தம்
கனககதீர்த்தமும வில்வதீர்த்தம்பரசு
ரரமகாருண்ணிய தீர்த்தம்
கவில்துராரோகணத் தீர்த்தமும்ஸ்ரீமமஹா
நாராயணத் தீர்த்தமும்
நல்லபஞ்சாயுத தீர்த்தமுடனேகதியை
நல்கிடும் வருகதீர்த்தம்
திவலைபடில்முத்தியாஞ் சேஷதீர்த்தம்எனவெ
செப்புபதினெண் தீர்த்தமும்
தேவர்கபிலேச்சுரன் கபிலமாரிஷிவளர்
திருப்பதியே வைகுண்டமே.

(உங) அகவல்-கிரிவிசேஷம்,

க. ஹரிதிருச்சரணம்புஜமலர்தொழுதே
பர்வதவளத்தைப் பகருவேன்கேளும்
உ. சேஷமாமலையுஞ் சிறப்புடனுயர்ந்த
பூசுரர்வேதப் புகழ்மிகுமலையும்
ங. கெருடமாமலையுங் கீர்த்திசேர்நல்ல
அருளதுகொடுக்கும் அஞ்சனகிரியும்
ச. விருஷபமாமலையும் வேதவேதாந்த
ரசனையேமிகுந்த நாராயணகிரியும்
ரு. வேங்கடாசலமுமாய் விளங்குமோர்சைவம்
பங்குடனேழு மகிழ்ந்திடவெளிதோ
சு. மனேவளமெல்லாம் மகிழ்ந்திடவெளிதோ
சிலசிலசொலவேன் தெரிந்தமட்டிலுமே
எ. ஆனையும்ஹரியும் அதியுறவாடும்
பூனையும்எலியும புணர்ந்துறவாடும்
அ. மானெடுவேங்கையும் மருவியேநிற்கும்
தேனுவும்விலியுஞ் சேர்ந்துமேநிற்கும்

கூ. சந்தனம்முதலாய்த்-தழைத்திடு தருவும்
பைந்துணற்கொடியும்-பரவியதெனகம்

கo. மல்லிகைமுதலாய்-வாய்ந்தநன்மலரும்
சொல்லியதுளசீ-சூழ்ந்தவனமும்

கக. மாமலர்பரவும்-வராகபுஷ்கரணியும்
சுவாமிபுஷ்கரணியாங்-தன்புனற்றடமும்

கஉ. பாண்டவதீர்த்தமும்-பாபநாசனமும்
ஆண்டருள்கொடுக்கும்-ஆகாயகங்கையும்

கங. அந்தரகங்கையும்-அறமதுமிகுந்த
நந்தவனஞ்சூழ்-ராமதீர்த்தமும்

கச. கிருமியதுவில்லாக்-கிஷ்ணமாதீர்த்தம்
குமாரதாரா-தீர்த்தமாங்குளமும்

கரு, தோஷமேவிலக்குந்-தும்புருதீர்த்தமும்
ஷேமதீர்த்தம்-தேமதீர்த்தமுமே

கசு, வைகுண்டதீர்த்தம்-வளச்சுவதியாம்
கைவல்யச்சக்கிரக்-காரணதீர்த்தமும்

கஎ, இப்படிதீர்த்தம்-ஏழுமாமலையில்
முப்பதிரட்டி-இருமூன்றுகோடியே

கஅ, தீர்த்தமாமிதனைத்-தெரிந்தமட்டுரைத்தேன்
மூர்த்தியாம்ஹரிசெய்-முகூர்த்தமுமுறைப்பேன்

கசு, ஷேமாமலையில்—சேவடிபதித்தார்
பாஷ்பநரசிம்ம-பதியுமாயுதித்தார்

உo. ஆதிவராக-ஹரியவர்தானே
தீதிலாவந்த-க்ஷேத்திரபாலகரே

உக பாண்டவர்தன்னைப் பாதுகாத்தவரை
யாண்டவரெனவே யமைந்தவர்ஹரியே

உஉ வெங்கடேசுவரராய்-மேதினியோர்க்குச்
சங்கடமவிலக்குந் தயாநிதியெனவே

உங மூலமாஞ்சீனி மாஸமூர்த்தியுமே
ஆலிலைதுயிலும் ஹரியவர்கண்டீர்

உச உச்சிவசீனி வாஸராம்வருவார்
உயர்ந்திடுங்கொலுசீனிவாஸருமாவார்

உரு மெச்சிடும்போக சீனிவாஸருமாய்
விமானமேர்சீனி வாஸருமிவரே

உசு தேவரு முனிவருஞ் செகத்துளதரசரும்
யாவருமபரவும் ஆதிநாராயணன்

உஎ ஆகாசராஜன் அழகுள்ளமகனை
விவாகமேசெய்துவந்தகோபாலன்

உஅ. கட்டளைப்படிதன்-காணிக்கைகுறையில்
வட்டியிட்டுடனே-வாங்குமாமூர்த்தி

உகூ. திருவாய்மொழிக்கிச்-செவியதுகொடுப்பான்
ஹரியெனபணிவோர்-அகமதையெடுப்பான்

ங0. அலர்மேலுங்கா-அம்பாசமேதென்
பலசுரர்பணியம-பங்கயப்பாதன்

நக. சொர்ணமாமலையான்-சொர்ணமண்டபத்தான்
சொர்னகோபுரத்தான்-சொர்னதீர்த்ததான்

ஙஉ. அற்புதமகிமை யளவிடக்கூடாத்
திருப்பதிதன்னைச்-சிந்தையுற்றுதித்தே

ஙங. தருமசீலையுமவன்-தனையனும்பதியும்
அருமையாமமாமி-யவள்பெருங்கணவனும்

ஙச. ஐவரும்வந்தார்-ஹரிஹரியென்றூர்
செய்வதுயினிமேற்-செப்பிடக்கேளும்

(கசு) தரு-சவுறாஷ்டி-அடதாளசாப்பு.

கண்டார்வேங்கடகிரியனை இந்தக்
காசினிவரவும்உல்லாசமானவனைக் கண்டார்

ஸ்ரீபூமிதேவிநாயகனை நாளுந்
தீனரக்ஷகதிவ்யஞானதாயகனை
ஸ்ரீவச்சதேவமாதவனை மூன்று
ஜகத்தையும்வளர்க்குந்திருமூர்த்தியாதவனைக் கண்டார்

மாணிக்கமகுடமஸ்தகனை முத்தின்
வடமொடுகடக்கேயூர்ஹஸ்தகனை
வேணுவினகானப்பிரியனை தன்னை
வேண்டிமறந்தால்விடாதவைரியனை கண்டார்

ஆகாசராஜபூசிதனை மிகு
அழகார்பத்மாவதி யனையும்போஷிதனை
பாகவதர்க்கன்பகவனைப் பூமி
பாரத்தைச்சுமந்து ரக்ஷிக்கும்பகவனை கண்டார்

காமிதபலங்கொண்டு பலனைவில்லுங்
கதைவாளசக்கிரங் கரதலெடுப்பவனை
சுவாமிபுஷ்கரணியுள்ளவனைப் பல
தாசர்களாடச்சந்தோஷமுள்ளவனை கண்டார்

தாமரைக்கண்ணனென்பவனைத் துளசி
சாளிக்கிரமஹாரத்தைத் தரித்திலங்குவனை
மாமறைப்பொருளாய்வந் தவனை-பத்தர்
மனத்திற்குடியிருந்து வரங்கள்தந்தவனைக் கண்டார்

ரு, பக்ஷிவாகனனைப் பாவனனை இந்தப்
பாரோடியளந்த பாதபங்கஜனை
லக்ஷுமிவேங்கடனாராயணனை இந்த
நேரிழைமகன்றன்னை நேருங்காரணனைக் (கண்டார்)

(உச) விருத்தம்

மாமியார்தொட்டிற்சேயும்மருணன் பொற்பதுமைதானும்
மாமனார்விம்பபத்திரம வைத்தடிவணக்கினார்கள்
தேமொழிதருமசிலேசிறுவனையிடையில்வைத்துத்
தாமிகவணங்கிநின்றாள் தனையனைக்கொடுத்திலாளே

(உ0) தரு-ராகம்-சங்காபரணம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

காணிக்கைசெலுத்தினார் பாரு அந்தக்
காரிகைதவிரமற்ற யாரும்

அநுபல்லவி

வேணுகானஸ்ரீ வேங்கடரமணர்கண்
காணவெதிரென்று கனகப்பதுமையென்னு (காணிக்கை)

க. பொன்னின்றொட்டிலுஞ்சேயுங் கொடுத்தார் மையிற்
பூண்டவேப்பிலைத் தீனைவிடுத்தார்
பன்னகசயனனைப் பணிந்துபணிந்தடுத்தார்
பிறுந்தனைசெலுகதினேம் பாருமென்னத்தொடுத்தார் ()

உ. பத்தினியாள்சொன்ன சொல்லே யங்கெ
பகர்ந்தனளோசற்று மில்லே
மற்றவருடனந்த மங்கையும்வணங்கினாள்
வந்தொருமடத்திலே வசிக்கவுமிணங்கினாள் காணிக்

ங. ஐயர்முதலுள்ள ஆசாரியர் காளுங்
செழிக்குமஹாந்தா வதிகாரர்
மாயனைதெரிசிக்க வாருமெனவேசொல்ல
வந்துதொழுதாரந்த வைபமென்னசொல்லக் காணிக்

(உரு) விருத்தம்,

மடைந்தையுமகனுமங்கோர் மடந்தனில்வசித்தாரப்போ
தடந்ததற்பிசியுலோண மாகியரதமுமன்று
திடமுறவலங்கரித்தார் தேன்மொழிமீதுசேவர்
ஹடமிகவிளைத்துக்கொண்டு ஹரியுமேரதத்தில்வந்தார்

(உக) தரு ராகம் ஆரபி தாளம் திருபுடை.

ரதத்திலேரினரே-சதுர்வித பதத்தில்மீரினரே

அநுபல்லவி. [வே

சத்தம் அடியவர்பதத்தைத் துதிசெய்து தமிழின்வேதத்தைப்பாட
ஸஹஸ்ரநாமமும்புகழ்ந்து புகழ்ந்தரிதாசர்களுங்கொண்டாடவே,

க பூரிபேரிகாரி துந்துமி புணரியெனவதிற் தொலிக்கவே
புகலுமநாகசுரஞ்சகலவாத்தியப்புதுமையெனவுமுற் பலிக்கவே
பாரிவரசர்முராரி யெனவந்து பரவிகரத்தையஞ்ச லிக்கவே
பகரும்வேங்கடகிரி நாயகன்பாதசேவையும்பலிக்கவே (ரதத்தி)

உ ரத்னமணிமுடிமஸ்தகத்தினில் நிலவுகதிரெனத் தயங்கவே
நிகரிலப பலசகலபூஷணம் நிறைந்தவுடுவென மயங்கவே
பத்தர்தனது கரத்தின்சாமரை பரவியடிக்கடிக் கியங்கவே
பாசமகற்றியதாசராடியே பாடநாரதர் தியங்கவே ரதத்தி

ரு தாசர்கூட்டமும் ராஜர்கூட்டமும்சகலஜனங்களும் பெருக்கவே
தருணமெனஹரி சரணந்தருசனந்தனக்குதருபவர் னெருக்கவே
ஸ்ரீனது ஆவேசங்கொண்டு சிலஜனங்கள் கடித்துக்கொண்டிருக்க
ஸ்ரீனிவாசரும்நாகாவலங்கிருதசித்ரரதத்தில்வந்திருக்கவே ரத

ச குடைகள்சிலர்மலர் தொடைகளசிலர் பலபடைகள்சிலர் பெர்
கொண்டுவருகவேபலபலவிருதுமடி யவர்கொண்டுஹரியிடம்பெ
ருகவே கடலினிடைதுயிலுடைய ஹரியெனக்கனிந்தெவரு மன்
பினுருகவெகருணைவேங்கடரமணன் றேறிற்காக்ஷியெவருக்குந்த
ருகவே ரதத்தி

(உசு) விருத்தம்,

ஹரிரதாரோஹணம் தானரப்போ
 தாசர்களும் அடியவரும் அளவில்லாத
பிரியமுடன்கற்பூர தீபங்காட்டிப்
 பேருலகோசேவித்துப்பெருமையாகப்
பரிவட்டஞ்சந்தனமும் பலருங்கொண்டு
 பாற்திபற தேங்காயுடைத்து பரவித்தொண்டு
புரிவரும் பூசாரும்வடத்தைக் கையிற்
 பூண்டிட்டார்ரதம் கடக்கவேண்டிட்டாரே

(உஉ) ராகம் மோஹனம் தாளம் ஆதி,

பல்லவி,

ரதமோடி வருகுதுபார் அதிசியமாகவே
வேங்கடேசரும் சீதமாயதின்மீதுலாவே

அநுபல்லவி.

விதவிதமாயலங் கிருதமதுகூடியே
பதிவிருதையினிட சுதனையுந்தேடியே (ரதமோடி)

க. ஹரிதாசர்வடம்பிடித்தே
அடிக்கடி கடித்தே ஹரிஹரியென்று
ஆவல்தீரவே சேவைசெய்து
பிரியமாமற்றுதி படித்தே பெருமையாகத்
திரைகடலொலியென முரசுகிடுகிடென
அரிவைமகனையென தடியிற்கொடுகொடென (ரதமோடி)

உ. சதுர்வேதம்முழங்கிடவே
கிருதபீபஞ்சூழவேமறையவர் தன்னைத்
தாத்திமித்தாத்திமித் தாத்திம்மெனமிதித்
தாடிப்புளங்கிடவே விருதுகள்சூழ
வீரியடால்குடை சூரியபானொளி
மீறியமகுடசிங் காரமுடனே (ரதமோடி)

ங. மலர்மாரிசுரர்பொழியத்
திருவாயின்மொழிபால் வந்தடியவர்
வாழ்த்திவேங்கட மூர்த்திகீர்த்தி வல
வீதிகல்வழியால் கோசாய்மடமுனே
வந்தொருதந்திர விந்தைபுரிந்திட
அந்தணர்வந்து பணிந்து தெரிந்திட (ரதமோடி)

(உஎ) விருத்தம்.

கோசாய்மடத்தின்மு னுல்லாசரதம்வந்து அதிக
குதூகலமுடனே நிற்கவும்
ராஜாதிராஜரும் பூசுரரனேகரும்
அவ்விடமெடுத்திழுக்கத்
தாசர்களுல்லாசமொடு சன்னைகள்மிதிக்கவும்
சற்றுமசை வின்றிநிற்க
ஈசாயிதென்னவித மென்றுபெரியோர்களிவை
செப்புவா ரொப்புவாரே

(௨௩) தரு இராகம் பைரவி தாளம் திரிபுடை,

பல்லவி,

கோபமென்னசொல்வாய்தேவா தேர்நடக்காத
கொள்கைசொல் மஹாநுபாவா

அநுபல்லவி.

பூவாள்வளரும்மார்பா புகழ்வேங்கடப்பிரதாபா (கோப)

சரணங்கள்.

௧, வேந்தர்குறைசெய்தாரோ வேதாகமந்தெரிந்த
வேதியர்குறைசெய்தாரோ ஓதேவனேவேதியர்
சாந்தவைசியார்குறையோ சரணமதிற்பிறந்த
தரணிமக்கள்செய்யுக்குறையோ
பாந்தநல்லடியார்கள் பத்திக்குறைவுமுண்டோ
பணிவிடைக்குறைதானுண்டோ
ஏன்தானிப்படிவந்த தெளியோர்களும்வருந்தக் (கோப)

௨, பாலவிருதர்களெல்லாம் பசியாற்பரதவிக்கப்
பாப்பதமுகோதேவனே ஓதேவனேபார்ப்ப
மூலஸ்ரீனிவாச மூர்த்திபூசையும்நிற்க
முறையோமாதவபூபனே
மேலேவெய்யலில்நின்று வேந்தர்களும் வருந்த
விதியோபதுமநாபனே
பாலரமீயசயனனே பதுமநன்னயனே (கோப)

௩, சூத்திரமபிடிக்காமற் சூத்திரம்பிடித்தோமே
சூத்திரதாரிநீயேகபடநாடக சூத்திரதாரிநீயே
பிரார்த்தனைக்குறைவுண்டோ பாவிகளெவருண்டோ
பாகவதர்செய்பிழையுண்டோ ஓதேவனே
பிரீதனேயெவர்மேலே பிழையுண்டோஉன்கையாலே
பிடிக்கமாட்டாயோமாவே ஓதேவ
கீர்த்திமருவும்வேங்கடாத்திரிவளர்மூர்த்தியே (கோப)

(௨௪) விருத்தம்.

வேதியரெவருமிந்த விதத்தினிற்றுதிகள்செய்து
நீதிசேர்வேங்கடேச ரித்தனை வணங்கும்போது
ஆதிநாரணனுமங்கோ ரந்தணன்றனதுமேலே
கோதிலாமருளைநன்றாய்க் கூட்டினராட்டினரே,

உச தரு-இராகம்-கமாஸ் தாளம்ஆதி.

பல்லவி

ஸ்ரீசனது ஆவேசங்கொண்டவர் நடித்தார்
திருப்பதிவேங்கடரமண ஸ்ரீசனது

அனுபல்லவி

பாசமலும்ஹரி தாசர் நடுவிலொரு
கேசரிபோலேவுல் லாசமாவே ஸ்ரீசனது

க, சிந்தைமகிழவா னந்தநிர்த்தனமிடுவார்
திருதிகெனவெரியும்செய்ப்
பந்தங்களையுடலந்தனிர்புனர்ந்திடுவார்
அந்தணரேவரையும பிந்தவிலக்கிக்கொண்டு
கந்தனுடனிருந்த காரிதனைக்கண்டு ஸ்ரீசனது

உ, வாருமிவள்தனைப் பருமெனவேபிடிப்பார்இந்த
மடந்தையையமகனுடன்
சேரப்பிடித்துத்தன் தேரினிடம்வந்துநடிப்பார்
கோரிணபடியெகு மாரனைவண்டியில்
ஆருமறியத்தந்தாலத் தேருமடக்குமென்று ஸ்ரீசனது

௩. காலுபேரிக்தப் பாலனைவரககேட்டார்இந்த
நாரிதவிர அவ
ராலேசொன்னது போலஅடியில்கீட்ட
நாலெட்டுவயதிலிப் பாலன்படைத்தால்வண்டிக்
காலிக்கிடுவேனென்று ஜாலம்செய்கிறுளென்று ஸ்ரீசனது

(உசு விருத்தம்

ஸ்ரீசனுவேசங்கொண்டோர் செப்பிடத்தெளிந்தங்குள்ள
பூசுரரனேகர்வந்து பூவையைமறித்துக்கொண்டு
தோஷிநீசொன்னவாறு சுதனைவண்டியிலேதந்து
ஈசனைவணங்கிப்போவேன் றேசுவார்பேசுவாரே,

(உடு) தரு-இராகம்-கமாஸ்-மோஹனம்-அடதாளப்பு

பல்லவி

ஈசனுனைவிடுவேனோ வெங்கடகிரி
வாசனுனைவிடுவேனோ
கூசாமற்பிள்ளையைக் கொடுப்பதாகச்சொல்லி
கூசினல்விடுவனோ கொடுகொடென்கல்வி (இச)

க. இப்படியேனெண்ணிஞய் பிள்ளையைப்பெற்று
சற்பனேயேன்பண்ணிஞய்
கற்புடையவளே நீ கவலேயேன்படுகிருய்
இப்புதல்வனேக்கையில் இனியேன்வைத்திருக்கிருய் (ஈச)

௨, முடவன்ஹரியைவேண்டினுன் குதிரையிற்பொன்
முடிப்படன்வரத்தாண்டிநான்
படவன்றனேநீயங்கப் பணத்தைப்பறிப்பையென்ருன் (ருன்
முடவன்ருேடரப்பொன்னின் முடிப்பைக்கொண்டவன்சென்

௨. கிழவிநெய்தரச்சாற்றினுள் காசாண்டிநெய்
முழுதும்விள்ளக்கிட்டேற்றினுள்
கழுவாதுகிச்சடி காசாண்டியினிற்செய்தாள்
அழிவில்மணடபத்திற்கண் டவளும்பல்லினேக்கெய்தாள் (ஈச)

ச. கோரும்வரத்தைக்கொடுப்பான் தன்காணிக்கை
குறையிலவட்டியிட் டெடுப்பான்
நாரியேவுனதகு மாரனேவிடுவானே
மீறிஞலுனேவட்டி சேரவெனறிடுவானே (ஈச)

ரு. ஆறும் அறியமாட்டாரே நீகோரின
தரிந்துஹரியுங்கேட்டாரே
வாரிஜாஹனுங்கிருபை வைத்தாலின்னம்பெறுவாய்
கோரினபடியேகு மாரன்றனேத்தருவாய் (ஈச)

(௩ய) விருத்தம்.

இப்படிமறையோர்சொல்ல வேந்திழைகணவன்மாமி
மைப்பொலிகுழலிஞளே மைந்தனேவளைந்துகொண்டு
வெப்புறுந்தழலில்வெண்ணெய் விழுவல்போலுருகிவாடி
எப்படியினிமேலென்று இடிக்கின்ருர் துடிக்கின்ருரே.

(௨௬) தரு - இராகம் - உசேனு - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

ஏதடிஇப்படி - எண்ணிஞய் நீதான்
எப்போதுபிரார்த்தனே பண்ணிஞய்

அநுபல்லவி.

நாதனும் அறியாமல் கவில்வதுந்தெரியாமல்
நீதென்றுங்குறியாமல் சிறுக்கியாய்த்திரியாமல் (ஏதடி)

க. பாவிநீசொன்னதைப் பண்ணடி கோ
பாலனை வேண்டின தென்னடி இந்தத்
தேவன்றேர்வண்டியின் முன்னடி உந்தன்
செல்வனை கேட்கிறீர் தென்னடி
ஆவலாலநாங்களோர் மூவரும் வேண்டின
தல்லாமற்பிள்ளையைக் கொல்ல நீவேண்டின (ஏதடி)

உ பிள்ளையைக்கொல்வது தன்மமோ அடி
பேயேவுனக்குப்பெண ஜன்மமோ சும்மா
உள்ளதைசொல்லென்ன வன்மமோ உந்தன்
உள்ளவினையால்வந்த கன்மமோ
எள்ளளவாகிலும் எங்களையோர்பேச்சு
விள்ளாமலல்லோ விபரீதம் வரலாச்சு ஏதடி

ந தங்கப்பதுமையுந் தொட்டிலும் பசி
தாழ்ந்திட வேபபிலே மட்டிலும் தின்று
மங்களமாம்ஸ்ரீனி வாசனைக் கண்டு
வந்தித்துத்தந்தோமுன் யோசனை
எங்களுக்கொன்றுந் தெரியாமற்போச்சுது
மங்கையேநாமும் மயங்கிடாச்சுது ஏதடி

(நக) விருத்தம்

கணவனும்மாமனுரும் கவலையேமிகுந்துகேட்க
குணமிகுந்தருமைசீலக் கோதையுங்குளிந்துநின்று
மணமகன்றனையும்மாமன் மாமியார்தனையும்பார்த்து
இணைக்கயல்விழியினுளுமியம்புவாளியம்புவாளே.

(உஎ) தரு-ராகம்-காம்போதி-அடதாளசாப்பு,

கண்ணிகள்.

என்னநான்சொல்லுவேனெந்தன்பிரார்த்தனை பிராணநாதா-வேங்க
டேசனைப்பிள்ளையினாசையால் வேண்டினேன் பிராணநாதா
முன்னமோரந்தணன் அன்னமுண்கேனென்று பிராணநாதா-உங்கள்
முன்னவர்சொன்னது மென்னமறந்ததோ பிராணநாதா

பிள்ளையில்லார்க்குப் பெருநரகென்றூரே பிராணநாதா-அந்தப்
பேச்சுக்காய்நானொருபேச்சுநினைத்தது பிராணநாதா
விள்ளவென்றாலும மிகமனம்வாடுதே பிராணநாதா-இந்த
மேதிதன்னில்மாபாதகியாகினேன் பிராணநாதா

பெற்றவளென்றுவுரைத்தால் போதும்யென்று பிராணநாதா-நான்
பேதமையாலினை தோதினேனேர்மொழி பிராணநாதா
கர்த்தனும்வேங்கட காரணன்றேரினிற் பிராணநாதா-வண்டிக்
காலுக்குத்தந்திடப்பாலனை வேண்டினே பிராணநாதா
தப்பாமற்கெர்ப்பந்தரித்திடக்கண்டனென் பிராணநாதா பிள்ளை
தான்பிறந்திட்டபின் நான்மறந்தேனதைப் பிராணநாதா
சொப்பனக்கண்டது துக்கமிகுந்தது பிராணநாதா-அதைச்
சொன்னல்லவவீரென்றுஉன்னியிருந்தேன்நான் பிராணநாதா
அப்புறம்நானரி பொற்பதம்ரீவேண்டினேன் பிராணநாதா-வய
தைந்து அளவும்சிச் சிந்தையதாகினேன் பிராணநாதா
அப்பன்வயிறு வலிப்பதைக்கண்டோமே பிராணநாதா-நான்
யாத்திரைவந்தபின் பார்த்ததிலேயேவலி பிராணநாதா
பிரார்த்தனை நீங்கள்செலுத்துமளவுமே பிராணநாதா-எந்தன்
பிரார்த்தனையெப்படிச் சேர்த்திடுவோமென்று பிராணநாதா
தோத்திரஞ்செய்தரி கீர்த்தனம்பாடினேன் பிராணநாதா-ஹரி
க்ஷாத்திரமாகவே தேர்த்தொழிபூண்டனர் பிராணநாதா
கண்டுபிடித்தென்னைக்கண்டிதஞ்செய்கிறார் பிராணநாதா-ஹரி
கற்பனைதானினியெப்படியோயெந்தன் பிராணநாதா
மண்டலத்தில்வசகொண்டவயாகினேன் பிராணநாதா-எந்தன்
மைந்தனைஎப்படித்தந்திடுவேனையா பிராணநாதா
பெணபுத்தியாலேபிழைமோசம்போனேனே பிராணநாதா-இந்தப்
பேச்சுமகத்தான யேச்சுக்குள்ளாகினேன் பிராணநாதா
கண்மணிபாலன்செய்புண்ணியமென்னமோ பிராணநாதா-மிகு
காரணன்வேங்கடநாரணனேதுணை பிராணநாதா

௯உ விருத்தம்

பத்தினிசொல்லச்சொல்லப் பிராணநாயகனுந்தன்னைப்
பெற்றதாய்த்தந்தையாரும் பின்னுமுள்ளதருங்கேட்டுப்
புத்திரன்றன்னைக்கொல்லப் பூண்டபரோவிரதமென்று
பெத்ததாயலப்பேயென்று பேசுவாரேசுவாரே

தரு ராகம் செஞ்சுருட்டி அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஏண்டியிப்படிநீதான் வேண்டினாய்பாவி
ஏண்டியிப்படிநீதான

அநுபல்லவி

வேண்டினையேயிப்படி விபரீதமாகித்
துண்டிபோலானாயே சுதனுக்குத்துரோகி (ஏண்டி)

௧ பெற்றமகன்சுகமா யுற்றால்சந் தோஷம்
மற்றதற்கிடர்செய்தால் மகத்தான் தோஷம் ஏண்டி

தானேபாலுடையார்க்குத் தந்தபால் மேலே
பூனைகுடிக்குமென்ற புதுமையைப் போலே ஏண்டி

புத்தரம்கரகுருமற் பெற்றதே அருமை
ஹத்திசெய்தால்நரக மனர்க்கமாய் வருமே ஏண்டி

ஆருவருஷமாய்நீயாருடன் சொன்னாய்
தேரிடஞ்சென்று தெருவிலே நின்றாய் ஏண்டி

தேஞ்சாலிலமுக்கமாய்க் காஞ்சாலுந் தானே
தாஞ்சாமருந்துண்பாரோ தரணியில் மானே ஏண்டி

சேயைப்பெற்றபுண்ணியத் தாயென்றறிந் தோமே
மாயன்பேர்சொல்லியமோசப்பேயென்றறிந்தோமே ஏண்டி

வஞ்சகிவுனைப்போலே பிரபஞ்சத்திலார்சொல்லாய்
பஞ்சமாபாதகிஉந்தன் னெஞ்சமென்ன கல்லாஏண்டி

ஏதடிவேண்டினாய்குலபாதகமி தல்லவோ
பாதகிவுன்னையேகொன்றிப்போதுநாங்கள் சொல்லவோ()

சற்றுமெம்மையோசியாமல் மெத்தநீ சண்டாளி
முற்றுமகனுக்குரைத்தால் குற்றமல்லோ நீலி ஏண்டி

ஒருமுப்பதின்மேற்பிள்ளை மருவிக் கட்டினையே
இரிகிப்பிச்சையெடுத்து அருகிற்கொட்டினையே ஏண்டி

வண்டியினில்மகனைக் கைகொண்டு தருவாயோ அக்கா
வண்டியினியெப்படிமனங்கொண்டு வருவாயோ ஏண்டி

ஸ்ரீனிவாசனைவேண்டித்திருப்பிக்கொள் சுதனை
மாவிலந்துதிக்குமுன்னைமடநதை கேளிதனை ஏண்டி

ஙங விருத்தம்

பதியொடுமாமன்மாமி பலபலஜனங்கள்யாரும்
விதவிதமாகப்பேசி மெல்லியைவையும்போது
சுதனைநீவண்டிக்கிப்போ தருசுடன் தருவையென்று
முதுமறையோர்கள்யாரும் மொழுந்திட்டார்மொழிந்திட்டாரே.

௨௯ தருராகம் அடாணா தாளம் ரூபகச்சாப்பு

பல்லவி.

போதும்போக்கலேதுவிள்ளடீ உந்தன்
புத்திரனைத்தேர்சக் காத்திற்றள்ளடீ

அநுபல்லவி.

பாதகிநீயென்ன தோதகஞ்செய்கிறாய்
நீதான் பாதத்தை போதினாலுய்கிறாய் போது

தேரிங்கேகின்று என்னேரம் உனேக்கண்டு
தேடிப்பிடித்தாரே நீயுங்
கோரினகோரிக்கை யாருந்தெரிந்திடக்
கூறிப்படித்தாரே என்ன
காரியம்நீசும்மா நேரஞ்செய்யாதே கு
மாரனேவண்டியிற் ருராயநீவாராய் போது

சொன்னசொல்மாருவ தென்னமகத்தான
தோஷம்அறியாயோ முன்பு
மன்னரிச்சந்திரன் தன்னிடதேவிக்கு
வந்ததரியாயோ
அன்னத்துடன்மகன் றன்னேக்கறிசெய்
தரனுற்கருளுந் திறங்கேட்டிலயோநீ போது

ஈசனிரதம் நிலேநின்றுபோஜனம்
எங்களுக்கேவிரதம் ஸ்ரீநி
வாசனுக்கோர்கால பூசையுன்ருலே
பழுவிலென்னசுகிர்தம்
நேசமாய்சொல்லிய ஸ்ரீசனுடமைக்கு
ஆசையினுலேநி லேசப்பட்டேன்சும்மா போது

உசு விருத்தம்

போதும்போக்காதேயுந்தன் புதல்வனேக்கொடுப்பாயென்று
வேதியவொருமிந்த மெல்லியைவையும்போது
காதலன்றன்னேப்பார்த்துக்கண்சுணீர்சொரியவார்த்து
ஸ்ரீதராமுகுந்தாவென்று தேம்பிநின்றியம்புவாளே

கூ0 தரு ராகம் புன்னுகவராளி தாளம்ஆதி

பல்லவி.

என்னசெய்வேன்ஹரியே பைந்தனேக்கோ
றென்னேநீயோ தரியே

அநுபல்லவி

என்னமோபேதைநான் சொன்னதேவர்க்குக்குரோதம்
ஏழைமீதிலேஉனக்கித்தனேபிடிவாதம் என்ன

மகனேயெப்படிக்கொடுப்பேன் என்வீட்டார்முன்
வந்துஎப்படியடுப்பேன்
வெகுநாட்பிள்ளேயில்லாமல் மெலிந்துபெற்றெடுத்தேனே
பகவானேஉனதுதேர்ப்பலிக்கென்று அடுத்தேனே என்ன

உ. பக்தவச்சலனல்லவோ பாறையும்பெண்ணு
யுற்றதுன் பதற்தல்லவோ
பெற்றநான்சொன்ன விரதத்தைநீதீராயோ
புத்திரன்மேல்கிருபை தைத்துகோராயோ (என்ன)

ங. கவலைமிகத்தருகுதே மைந்தனைக்கண்டால்
கண்ணீராருய்ப் பெருகுதே
அவசரப்படிற்புத்தி தவறுமென்பதுபொய்யோ
அடியாள்மேலிப்படி அடஞ்செய்கிறீரையய்யோ (என்ன)

ச. சொன்னபடியேமகனே இதோவந்து
நின்றேன்லோகரக்ஷகனே
முன்னொருவரந்தந்தா யெந்தன்குக்ஷிக்காயே
இன்னொருவரமெந்தன் றன்னைரக்ஷிப்பாயே (என்ன)

ரு. ஈசாவுனையேநம்பினேன் வேங்கடகிரி
வாசாஉனையேநம்பினேன்
ஆசையுடனேநானன்றுவேண்டிக்கொண்டேன்
மோசஞ்செய்யாதே யின்றுமுன்னேவேண்டிக்கொண்டேன்

(ஙரு) வஞ்சித்துறை.

மாதுநீசும்மா போதுபோக்காதே
ஸ்ரீதானுக்கிப் போத தாசுதனே

(ஙசா) விருத்தம்.

மறையவருரையுந்தாய்சொல் வார்த்தையுங்கேட்டுப்பாலன்
விரையுடனம்மாயென்ன விதமிதுவென் றுங்கேட்கச்
சிறுவனேஉனக்குநானித் தேவனைவேண்டமாயன்
உரைப்படிகேட்டானென்னு முரைக்குரைஉரைக்கின்றானே.

(ஙக)வது-தரு - இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

க. என்னநீவேண்டின தின்னமுரைத்திடா யன்னையே வேங்க
டேசன்பிரார்த்தனை பேசினதென்னசொல் லன்னையே

உ. உன்னைப்பெறுமுன்னஞ்சொன்னபிரார்த்தனைமைந்தனே
அதுசொன்னாலெவர்களும் நன்றாகவேசுவார்கந்தனே

ங. அப்படிச்சொன்னதிற் றப்பிதமுண்டோசொல்லன்னையே
இப்போதுஎன்னிடஞ் செப்பிவேயெந்தன் அன்னையே

ச. முப்பதின்மேலிந்த சர்பக்கிரீசனே மைந்தனே உன்னைக்
கெர்ப்பித்துப்பெற்றிடச் செப்பினதொன் றுண்டு கந்தனே

ரு. கோரினபிரார்த்தனைப் பேரென்னசொல்லுவாயன்னையே
அதைகொடுக்காமலேன்சும்மாய்தடுமாறுகிறாயெந்தன்னையே

சு. தேரின்வண்டிக்குக் குமாராஉனைத்தரக்கோரினேன் அதை
கேளாய்கொடுக்கவி சாரமுடனேபால்மாறினேன்

எ. கொடுத்ததைக்கேட்கில் அடுத்ததுபகையென்று அன்னையே
நீயுங்கூசியேநீமனக் கிலேசப்படலாமோ அன்னையே

அ. எடுத்துமுலையுண் கொடுத்துவளர்த்தயென்பாலனே வுனை
யெப்படிதேர்வண்டிக் கொப்பிப்பதப்பாவென்பாலனே

கூ. சொன்னசெர்ல்மாறுவதென்னமகத்தானதோஷமே அந்தத்
தூயதுடைமைக்கு நீயழுதாலென்ன பூஷமே

க0. உன்னைக்கொடுப்பதற் கென்னமனம்வருமைந்தனே எந்த
ஊருஞ்சிரிக்கவே தூறுக்குள்ளானேனே கந்தனே

கக. மாயனைவேண்டி அநியாயஞ்செய்வார்களோ அன்னையே
ஊரின்வாய்மூட யாருக்குச்சாயும் அதைச்சொல்லாயன்னையே

கஉ. தாயென்றுகூப்பிடுவாயேஉனைத்தந்து வாடவோ யாருஞ்
சீயென்றும்பேயென்றும் ஆயாசமாஞ்சொலலைத்தேடவோ

கங. நேயமாயெந்தனை மாயன்பதைத்திடுவாயே அந்த
நித்தன்வர்த்தின்னம் புத்திரனைப்பெறுவாயே

கச. தாயின்முலையின்னம் நீயும்மறந்தில்லைமைந்தனே உயர்
சாதுக்கள்வார்த்தைகள் ஓதத்தெரிந்ததோ கந்தனே

(ஙஎ) விருத்தம்.

தாயொடுமகனுமிந்தத் தத்துவமுரைத்துத்தன்னை
மாயனார்பதத்திலின்று மகிழ்வுடன் தருவையென்று
வாயினார்சொல்லுமிந்த மழலைதன்வார்த்தைக்கேட்டுச்
சேயனேஉனக்கேதிந்தத்திடமெனமடைந்தைசொல்வாள்.

(ஙஉ) வது-தரு-ராகம்-கெண்டா-தாளம்-ரூபகசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தத்துணிவுவந்ததேதடா எந்தன்கண்ணின்மணியே
மைந்தனேகிட்டவந்து ஓதடா

அநுபல்லவி.

எந்தன்வயிற்றில்வந்து பிறந்தையே பாவியாமென்
இன்றுவிடுவோமென்று மறந்தையே

க. மூலைக்குடிமறக்கிலேயேகந்தனே இந்தகியானவார்த்தை விடுத்து
மொழியவெப்படித் தெளிந்தாய்கந்தனே

உ. கலத்திலன்னத்தைகலக்கி ஊட்டென்பாய்தொட்டில்தனில்
கனியப்பாடிஎனைநீ யாட்டென்பாய்

ந. அப்பிச்சிகொடுப்பாயென்றலறிடுவாய்என்னையம்மாவென்று
அடிக்கடிமூலைகுடிக்க மலட்டுவாய்

ச. பற்பலவிளையாட்டுமாடுவாய் சிலபாலருடனே
பரிந்துசண்டைபுரிந்துக்கூடுவாய்

ரு. அப்பனிடத்தென் றப்பிதஞ்சொல்வையே அவரென்னையதட்டி
அடிக்கமனதுமடிக்குட் புல்வையே

சு. செப்புமழலைவார்த்தைக்கிள்ளையே வேங்கடேசருன்னைத்
தேடிப்பிடித்தாரென்ன கொள்ளையே

எ. அஞ்சுவயதின்பிஞ்சுமதியமே உனக்கிந்தகியான
அறிவுகிடைத்தலரியினுதயமே

அ. பஞ்சபாதகியென்செய்வேன்மகனே உனைத்தேரிற்கொடுத்து
பார்ப்பேனோபழி யேற்பேனோமகனே

கூ. அப்பனேயெனதையனே உனைத்தேரிற்கொடுத்து
ஆறவோமனந்தேறவோமகனே

க0. சொப்புனங்கண்டபோதேதெரிந்தேனே சுதனேஉனக்குத்
துரோகியிவளென்றாகித் திரிந்தேனே

கக. அன்னையெனவென்முன்னேவருவையே உனைவாரியெடுத்து
அணைத்திடையிலிணைக்கப்பெறுவையே

கஉ. பன்னகேசன்ரதத்தினடியிலே உனைகொடுக்கமானது
பாயுமோஅநியாயம்படியிலேஇந்தத்துணிவு

(ருஅ) வஞ்சித்துறை.

அழுதுநீசும்மா பொழுதுபோக்காதே
குழவியைக்கொடுத்துத் தொழுதுநீபோடி

(௩௩) வது தரு இராகம் செஞ்சுருட்டி அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

அழாதேநீசும்மாவாடி யுந்தன்
அழகுமகனைவண்டி யடியினிற்றூடி (அழா)

அநுபல்லவி.

பழிகாரிநீசும்மாபோடி எண்ணிப்
பாராமல்ஏன்வேண்டினாய்நீ யிர்மூடி (அழா)

சரணங்கள்.

௧. எடுக்காதசுமையைநீ யெடுத்தாய் தலைக்
கெடுத்தல்நெற்றிக்கேறக்கை யிடுத்தாய்
படுக்காளியெனவேபே ரெடுத்தாய் பிள்ளைப்
பாலைக்காச்சிப்பூனைபகருவேன் கொடுத்தாய் (அழா)

௨. சிருவனுடன்மெள்ள நழுகிறாய் இங்கே
சிணுங்கிச்சிணுங்கிச்சும்மா திண்ணைமெழுகிறாய்
உரகசயனனைத் தொழுகுறாய் நீயும
உரலிற்றலையிட்டோங்கும் உலக்கைகழுகிறாய் (அழா)

௩. வண்டிக்கிடுவேனென்று பேசி இங்கே
வந்துகொடுக்கப்பால்மாறுறாய் கூசி
சண்டியாயிருக்கிறாய் சீசீ யினித்
தாளாதுமகன்றனைத்தருவாய்நீ தோஷி (அழா)

(௩௪) வது-தரு-ராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஹரியேயென்னசெய்வேன் வேங்கடகிரி
ஹரியேயென்னசெய்வேன்.

அநுபல்லவி.

சிருவனைக்கொடுத்தாயே செலுத்தெனத்தடுத்தாயே
பரதவிக்கிறேனிப்போபாதகிநானேதுசெய்வேன் ஸ்ரீதரனே

௧. நானேபழிகாரி மைந்தனுக்கென்
றேனோர்மொழிகூறித் தேனீயானதுநன்றாய்
சேர்த்துக்கொடுப்பதுபோ லானேனுனுமிப்போது
ஆரணனே-நாரணனே-பூரணனே (ஹரியே)

உ. மகனையெப்படியெடுப்பேன் ஐயய்யோதேரின்
வண்டிக்கெப்படிகொடுப்பேன் ஜகத்திலவர்தான்பெற்ற
செல்வனைக்கொடுப்பார்கள வகையறியாமற்போனேன்
மச்சவனே கச்சபனே அச்சுதனே (ஹரி)

ங. சுறுவன்றனைவிடுவாய் அதற்கென்மேலுன்
றேர்சீடத்திடுவாய் அரிவைகானிதோவண்டி
யடியிற்படுத்திடுறேன் கருணைகொடுத்தருளுங்
கருப்பதியே மருட்பதியே திருப்பதிவாழ் (ஹரி)

(ஙகூ) விருத்தம்.

வெண்ணெய்கைகழுவித்தீயில் விழுந்திடில்மிஞ்சுமோதான்
அண்ணலேயுனக்குச்சொன்ன அரியபிரார்த்தனைக்கிப்போது
எண்ணமிட்டென்னசெய்வேன் எனதுமேலிரதமோட்டிக்
கண்மணிபாலன்றன்னைக் காவெனநாரிசொல்வாள்.

(ஙடு) வது-தரு-ராகம்-அசாவேரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கந்தனைக்கேட்காதே யெந்தனைக்கொடுக்கிறேன்
கருணைசெய்வாய் (ஹரியே)

அநுபல்லவி.

ஐந்துவருஷமொன்றும் அறியாதசேயனைத்
தந்துயிர்தரிப்பேனே தயைநீசெய்யாமாயனே (கந்த)

க. முந்திக்கொடுத்ததைப் பிந்திக்கேட்பாரிந்த
மூவுலகிலுமில்லையே ஆண்டோர்
முமபதில்நான்சொன்ன தப்பிதப்பிரார்த்தனை
மூடற்குமொப்பில்லையே நானும்
வந்தியாயின்ன மிருந்தாலுமித்தனை
வாதைக்கிடமுமில்லையே ஐயா
மாயனேநீமுன்சஹாயஞ்செய்திப்போ
வழக்கிடலென்தொல்லையே புல
அந்தணர்வந்தெனையடுக்கிறார் அவர்
ஆளுக்கோர்சொல்லாகத்தொடுக்கிறார் பெற்ற
கந்தனைக்கையிலே யெடுக்கிறார்வண்டிக்
காலுக்குத்தாங்களே கொடுக்கிறார்களாம் (கந்த)

உ. கைப்பிடித்தென்னைக் கலரும்புருஷன்
கனிந்துறவாடுவானோ யெந்தக்
காலமுந்தொண்டுநோனை சொல்லுமாமியைக்
கண்டுதள்ளாடுவேனோ வேத
விற்பனவாமனூர் வேண்டும்பணிவிடை
வேலைக்குத்தேடுவானோ இந்த
மேதினியோர்மஹா பாதகியென்றே
விளம்பிடவாடுவேனோ எந்தன்
அப்பன்மகனைக் கேளாதே என்னை
யாகிலுந்தாரேனிப் போதே நல்ல
சர்ப்பகிரியிதின் மீதே யேதுஞ்
சற்பனைசெய்ய லாகாதேசாமி (கந்த)

௩. எத்தனையானாலும் புத்திரனுக்கிடர்
யார்தான்செய்து சகிப்பாரையா உனை
எண்ணியேநற்றுதி பண்ணியபேர்கட்
கிடர்செய்தால்யார்சுகிப்பாரைய்யா லோக
கர்த்தனாகும்நீயே பத்தருக்கிரங்கிடும்
காரணம்யெவர் வகிப்பாரையா யாவுங்
காப்பவனுனையன்றி வேறுண்டெனச்சொல்லிக்
காட்டியெவர் ஜயிப்பாரையா என்மேல்
சித்திரத்தேர்தன்னை யோட்டுவாய் எந்தன்
செல்வன்மேல்நீகிருபை சூட்டுவாய் புகழ்
எத்திசைக்குநிலை காட்டுவாய் வெங்க
டேசனென்றெங்கும்பா ராட்டுவாய் சாமி (கந்த)

(சo) வஞ்சித்துறை பிராமணர் சொல்வது.

தண்ணீரெனவே நண்ணியபேருக்
கெண்ணேயோதருவாய் பெண்ணேநீசொல்வாய்

(௩சு) தரு-ராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாடாகண்மணியே உனைத்தேரின்
வண்டியிற்கொடுக்கிறேன் சண்டாளியெடுக்கிறேன் (வாடா)

அநுபல்லவி.

வாடாஒருமுத்தம் தாடாதேர்மிசைச்
சேஷாசலனுடனே கூடநீவிளையாட (வாடா)

க. அப்பாகண்மணியே உனைநித்தம்
ஆதரவாய்வளர்த்துப்பாதகியானேனே அப்பா
சொற்பமாய்வேண்டினு லொப்பாறியென்றுன்னைக்
கற்பிக்குமுன்வேண்டினதிப்போ செலுத்துமுன்னே. (வா)

உ. நானேபழிகாரிஉனைநித்தம நன்றாகவேவளர்த்துக்
கொன்றிடவேவிளைத்த நானேபழிகாரி
கூனியாய்முளைத்தேனே ஹானியாய்விளைத்தேனே
மானிலத்தோர்கைதொட்ட தேனீயாகினேனகிட்ட (வா)

ந. தொட்டிலிட்டாடினேனே உனைத்தேர்வண்டிக்
கிட்டவெள்ளாட்டிநானே அப்பாதொட்டி
இஷ்டமகனேவுனை விட்டிங்கேயடுத்திட்டேன்
கிட்டமற்றொருவண்டிக் கெட்டகான்படுத்திட்டேன் (வா)

(சக) விருத்தம்.

மறையவர்வையவிந்த மடந்தையுமகனைத்தாவி
ஹரிதிருரதத்தின்வண்டி யருகினில்வந்துநின்று
தருகூடனித்திற்பெற்ற சுதனையும்படுக்கைவைத்து
மருவலவண்டிதன்னில் வந்துதான்படுத்திட்டாளே.

(சுஎ) வது-தரு-ராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஹரியேநீவருவா உன்பிரார்த்தனை
யானதைப் பெறுவாய்

அநுபல்லவி.

பெருமையுடனெனக்கோர் பிள்ளைநீகொடுத்தாயே
பேதையேதோசொன்ன பேச்சாலெடுத்தாயே
பிரியமுடனென் தருமமகன்மிசை
பிரதம்நடத்துவை வாதவெங்கட (ஹரியே)

க. மூப்பதின்மேலே பிள்ளையைப்பெற்ற
னப்பாஉன்னாலே
அப்புதல்வனையுனக் கொப்பிப்பேனெனுஞ்சொல்லை
மெப்பித்துக்கேட்கிறாய் தப்பிதமுனக்கில்லை
விதனமெனக்கென்ன சுதனையுனக்கென்ன
மதியில்நினைத்ததே சதியாய்முடிந்தது (ஹரியே)

௨. மைந்தனைக்கொடுத்தேன் நானும் மறு
வண்டியிற்படுத்தேன்
ஐந்துவருஷமாய்நான் தக்கிடாதிருந்ததுக்
கெந்தனைவட்டியா யிந்தாமுகுந்தனே
இரதமதையதி துரிதமுடனெம
திருவர்மிசையிலும் வரவும் நடத்திக்கொண்டு (ஹரியே)

௩. ஹரியேஉன்பாதம் வணங்கத் தந்
தருளும்பிரசாதம்
சிறுவனைத்தேரிலே செலுத்தெனப்பிடிவாதஞ்
செய்தீரென்னையுங்கூடச் சேர்க்கில்மிகவினோதம்
தீனரக்ஷக ஞானதக்ஷக
ஸ்ரீனிவாசஜ நார்த்தனோத்தம (ஹரியே)

௪. மகவரங்கொடுத்தாய் ஹடஞ்செய்தின்று
வாங்கியேவிடுத்தாய்
லகுவாயின்னொருவரம் நீகொடுத்திடுமெய்யா
கெடுந்தேர்கனத்திடாமல் நீநடத்திடுமெய்யா
நீலமேகவி சாலதேஹனெ
நீரஜாக்ஷகம் பீரவேங்கட (ஹரியே)

(௬௨) விருத்தம்.

அங்கனசணியுமிவ்வா றரிதிருச்சரணத்தியானம்
பொங்கமாய்ச்செய்துபெற்ற புதல்வனுந்தானுமாக
அங்குளரதத்தின்வண்டி யடிதனிற்படுத்தாளப்போ
வேங்கடரமணன்றேரை விடுத்திட்டார்நடத்திட்டாரே.

(௩௮) வது தரு-ராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அதிசயமிது வதிசயமெனவேரத

அநுபல்லவி.

பதிவிருதையும்ஹரி பதத்துதிபாடவும்
பாரிலுள்ளபல பத்தர்கொண்டாடவும் (அதிசய)
தோத்திரஞ்செயுமிவள் வார்த்தையைக்கேட்டுச்சந்
தோஷம்மனதில் நாட்டி அதி
துரிதமுடனேயிந்தத் திருமகனையெடுக்குந்
தோகையெனக்கை நீட்டிப்
பார்த்திடும்மடவி மகனையெனகாட்டிடப்
பார்ப்பதெனவேதலை யணைச்சுள்முன்பாட்டிட (அதிசய)

உ. மடந்தையொருவண்டியில் மகனொருவண்டியில்
வந்துஅவர்படுக்கவே சதுர்
மறையவர்விரைவொடு ஹரியேவருவையென
வடத்தைக்கையிலெக் கவே
சரிசரியினியிதோ வருகிறோமெனச்சொல்லி
தலையைபசைக்குதெனத் தரணியேவருமபுல்லி (அதிசய)

௩, அசையுதுரதமினி விசைகொடுவிழுமென
அரசரதட்டிவரவே மிகு
புஜவலியுடையவர் கஜமுடன்சன்னியைப்
பூட்டித்தள்ளிக்கொண் டுறவே
புஜகசயனன்செய்த புதுமைகாணென்னசொல்லத்
திருஜகமகிழுமந்தத்தேரும் பின்னுக்குச்செல்ல (அதிசய)

(சுங)-விருத்தம்.

கந்தார்த்தம் இராகம் மோஹனம்.

தேர்பின்னடந்ததிது யாருக்தெரிந்திதென
தேவாவெனப்பரவியே
நேருஞ்சிரங்கள்மிசை தோருங்கரங்கள் கூவுய்ப்
பாருமநிறைந்தரிஹரீ
குரூரஞ்செயாதுஇருப தாரும் உமக்கென்ன
கோபம்யெனப்பரவியெல
லோரும்வணங்கமஹா மேருக்திரும்பியதென்
றிரதம் நடந்துவருதே,

௩௪ தரு ராகம் மோஹனம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இரதம்நடந்துவருவதே தர்மசீலையின்
விரதம்முடிந்துவருவதே

அநுபல்லவி

இரதமநடத்துமய்யா வரதவேங்கடதய்யா
ஹரியெயெனவும்கல்ல பெரியோர்களுமேசொல்ல இரதம்

சுசு விருத்தம கந்தார்த்தம்

அடமேவிளைத்திந்த மடவாளுடன்மகனை
யணிதேரின்வண்டி யடியில்

வளர்வேங்கடாசல மஹாமூர்த்திவாங்கியபின்
மனதுசந்தோஷமாகி
வடமேபிடித்தவர்கள் வடமேபிடித்திட்டம்
மருள்தந்து பின்னகர்ந்து
குடமாமுலைச்சியொடு குமரன்நனைத்தாண்டி
குதித்து இரதம்நடந்ததே

பல்லவி,

குதித்தோரதம்நடந்ததே அவர்மேல்தாரை
பதித்தோரதங்கடந்ததே

அநுபல்லவி

குதித்தோரதம்நடக்க மதித்தேதேவருங்கண்டு த்தே)
துதித்தார்புஷ்டவருஷம் இதிர்த்தார்சந்தோஷங்கொண்டு (குதி

சடு விருத்தம்கந்தார்த்தம்

ஹரிதாசர்பிரியாத திருநாமமே ஜனே
யவர்செயுங்கோஷமொருபால்
ஸவரதாளமேளகின் னரிமத்தளங்களொடு
சுருதிகீத கோஷமொருபால
பெரிதானபேரியெக் காளேபூரிகாகாரி
பிரியாதகோஷமொருபால்
குரையாழியெனவதிர கோவிந்தனிரதமது
குடுகுடெனவே நடந்ததே
சக வது தரு ராகம் மோஹனம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

குடுகுடெனநடந்ததே தாயைமகனே
யெடுயெடெனக்கடந்ததே

அநுபல்லவி

குடுகுடெனநடந்து எடுஎடெனக்கடந்து
இடுதிடெனப்புகன்று நெடுவீதிதனிற்சென் குடுகு

௬௬ விருத்தம் கந்தார்த்தம்,

சண்டமாருதமுட னிருண்டமேகங்கள்பல
சார்ந்ததெனவே தரணியோர்
கண்டவர்வெருண்டிடவே வண்டிகளுருண்டுவரு
காரணமிகுந் துளிகள்
எண்டிசைகளும்நிறைய வண்டர்களெலாம்பரிய
வெவருமிவர் மஹிமைதெரியத்
தண்டுளவணிந்திடுவை குண்டநிரதம்நிலையிற்
றானேதனையச் சென்றதே

௬௨ வது தரு ராகம் மோஹனம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தானே தனைச்சென்றதே ரதந்தனக்குத்
தானேநிலையில் நின்றதே

அநுபல்லவி

ஞானசூரியனுதய மானதெவர்க்குமங்கே
வானோர்புஷ்பவருஷந் தானேசொரிந்தாரங்கே தானே

௬௭ விருத்தம் கந்தார்த்தம்,

திருவேங்கடேசனிறு தேர்வந்துநிலேநின்ற
செயலறிந்தார் ஜகமுளோர்
ஒருமாதுபெருசாது சிறுபாலனிவர்மீது
உயர்தேர் கடந்தபடியால்
வருபோதவர்கள்செய்தி தெரியாதெனச்சகல
மானுஷோத்தமர்தேடவே
மருவேதுமில்லாது சிறுவனுடனேயழகு
மயிலாளெழுந்து வருவாள்

௬௩ வது தரு ராகம் மோஹனம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மயிலாள்எழுந்துவருவாள் மைந்தனேக்கட்டி
மார்போடணைத்துப் பெருவாள்

அநுபல்லவி

அயிலார்விழியாள்மாயன் அருளைப்புகழ்ந்துபாடி
இயலாயின்றுனைப்பெற்று யெடுத்தேனெனக்கொண்டாடி மயி

சஅ விருத்தம்

பாலனேஉனைநானிந்தப் பதுமனுபன்தேர்வண்டிக்
காலிலேதந்தேனன்ஞே கண்மணிமகனேயென்தன்
பாலிலேருனக்குபபக்ஷம் பரியுடனுளதோவென்று
சாலவேமகனைநன்ருய்ச்சாற்றுவாள் தேற்றுவாளே

சச வது தரு ராகம் மோஹனம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அப்பனேவாடா கண்மணியேநீ
யப்பனேவாடா

அநுபல்லவி

அப்பனேவுனைநானே சர்ப்பனேசெய்தேனே
துற்புத்திபதித்தவென்கெர்ப்பத்திலுதித்தவென அப்பனே

சரணங்கள்.

௧. வண்டிக்காலிலேஉன்னைக் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தேனே
சண்டாளியெனவேபேர் கொணடுவந்தெடுத்தேனே அப்பனே

௨ அன்னையெனவேகிட்ட நின்னுயேயுனதிஷ்டப்
பன்னகேசன்றந்திட்டபொன்னேநான்வளர்த்திட்ட அப்பனே

௩ பெற்றவளுனைக்கொல்லப்பேய்போலேஅடுத்தேனே
பக்தவச்சலன் கிருபைபார்த்துப்பேரெடுத்தேனே அப்பனே

௪ கன்னஞ்சிவளென்றென்னைக் காட்டினர் ஹரிதானே
என்னுடனுனைப்பெற்ற தின்றிந்தகிரிதானே அப்பனே

௫ ஸ்ரீநிவாஸனை மறந்தேன் முன்புசிக்ஷித்தார்
மாநிலந்துதிக்கவே மைந்தாநம்மைரக்ஷித்தார் அப்பனே

௬௯ விருத்தம்

மைந்தனையிடையிலவைத்துமாமயில்தருமசீலே
வந்துமாதவனை வாழ்த்திமணவாளன்மாமன்மாமி
முந்தவேமூர்ச்சையான மூவரையெழுப்பவென்று
வந்தனேசெய்துமின்னும்வசனிப்பாள் பஜனிப்பாளே

(௪௫) வது தரு - ராகம் - ஆனந்தபைரவி - தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

துணைவாராய் ஹரியே க
ருணைதாராய்

அநுபல்லவி.

மணமிகுதுளசீ மார்பசிங்காரா
பணிமலையுடையபஞ் சாயுதசூரா

க. பங்கஜநயனா பன்னகசயனா
வெங்கடரமணவினோதநல்வயனா
மங்களதேஹா வளரும்வைபோகா
எங்கனும்வளர்ந்திடும் ஏகவனேகா (துணை)

உ. ஹரிநாராயண துரிதநிவாரண
கரிமுறையிடவந்து காத்தருண்மாயா
சிறியனிடத்தருள் செய்துசந்ததியைப்
பிரியமுடன்கொடுத்தருள் பெருகுஞ்சஹாயா (துணை)

௩. சுதனைவுனதுதிரு ரதத்தின்வண்டியிற்றா
மதனமாய்வேண்டின முதலைச்செலுத்தென்றனை
விதனப்படுத்திரத மதனையெமதிருவர்
முதுகிய்நடத்தியவச் சுதனேமாதவனே (துணை)

௪. பயத்தைக்கொடுத்துப்பின்னைப் பயத்தைக்கெடுத்துடன் அ
பயத்தைக்கொடுத்துப்பாதம் பயத்தைக் கொடுப்பவனே
நயத்தினுனையன்பரி தயத்திற்றுதிக்க ஐசுவ
ரியத்தைக்கொடுத்தருளும் நித்தியமூர்த்தி (துணை)

௫. வாசவனெடுசுரர் பூசனைபுரிந்திடும்
ஈசனேதிருப்பதி வாசவிலாசனே
தாசர்கள்துதித்திடும் நேசனே அதிகவுல்
லாசனேஹரிஸ்ரீநி வாசன்நீதானே (துணை)

(௫௦) விருத்தம்.

பதிவிரதைஹரிநயப்போற்றிப் பரவியேநிற்கும்போது
முதுமறையவன்றாய்தந்தை மூவரும்மூர்ச்சைநீங்கிச்
சுதனெடுந்தாயைக்காணத் துருவியேவருகும்போது
நிதிகிடைத்ததுபோற்கண்டு நேசித்தார் பாஷித்தாரே.

(சசு) வது ராகம் ஆனந்தபைரவி தாளம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

அப்பனேமகனே கண்மணியே உனக்
கொப்பாருலகிலுண்டோஉயர்ந்தகண்மணியே (அப்ப)

அநுபல்லவி.

சர்ப்பகிரியோன்றந்த கனியே தேரின்
சக்கரமோவுனக்குத்தந்தோம்பொற் பணியே (அப்ப)

க. உன்னைப்பெறக்கோரிக்கை செய்தோம் இந்த
உரகேசனைமறந்து வுனக்குநோய் செய்தோம்
அன்னைசொன்னதை கேட்டுவைதோம் உன்னே
ஹரியெழுப்பவே நாங்களனைவரும் உய்தோம் (அப்ப)

உ. கங்கையைப்படைத்த பொற்காலன் நம்மைக்
காத்துரக்ஷித்தனர் கருணைவிசாலன்
வேங்கடரகணகோபாலன் அருள்
விளைந்தவனேயென்றுந் தழைநீயென்பாலன் (அப்ப)

(ருக) விருத்தம்.

பாலனைவாழ்த்தியந்தப் பத்தினிதனையுஞ்சேற்றி
ஞாலமோரடியாச்செய்த நாதனைப்புகழ்ந்துபோற்றி
பாலனுந்தாயுந்தந்தை பாட்டனும் பாட்டியாள்சோ
பாலனைவலமாய்வந்து பாடினர்கூடினரே.

(ருஉ) விருத்தம்.

அங்குளபெரியோரெல்லாம் அவர்முதுகதனில்வாழுந்
தங்கியவடையாளத்தை ஸகலருமறிந்துகீர்த்தி
பொங்கியவெங்கடேசன் பொற்பதமதனைவாழ்த்தி
சங்கையில்லாமற்பாடித் தியானித்தார்கியானித்தாரே.

(சஎ) வது தரு ராகம் சஹானு காபி ரூபகம்.

பல்லவி.

தேவதேவனே. உன் மகிமை
செப்பவெளிதோ ஸ்ரீநிவாசு (தேவ)

அநுபல்லவி.

மூவர்பரவும் வேங்கடாத்திரி
மூர்த்தியேவளர் கீர்த்திபடைத்த (தேவ)

க. வாரிஜாக்ஷனே நக்தகு
மாரதுளசிஹாரதார வாரிஜாக்ஷனே
நாரியொடுகு மாரன்முதுகிற்
றேற்நடத்திவுத் தாரமேசெய்த

உ. அண்டர்பதியே உனைத்தொழுந்
தொண்டர்கள்கதியே நற்கதிமேய
மண்டலமதை யுண்டருள்கருங்
கொண்டலேவை குண்டவாசத் (தேவ)

ரு. வேங்கடரமணா அடியவர்
சங்கடசமணா சுகமன
அங்கஜனுடு பங்கஜனேவி
ளங்கவருள்பு ஜங்கசயன (தேவ)

(ருக) விருத்தம்.

இப்படிவறையோர்வேங்க டேசனைத்துதித்துப்போற்றி
மைப்பொலிகுழலாள்தர்ம சீலையைமகனைப்பார்த்துக்
கற்புடையவளேஉன்போற் காசினிதனிலாரென்று
செப்பியே அவளைநன்றாய்த் தோத்திரஞ்செய்குவாரே.

(சஅ) வது தரு ராகம் காபி தாளம் அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

பதிவிருதைநீயே மஹாவிஷ்ணு
பத்தனுன்சேறே பதி

அநுபல்லவி.

ரதியும்புகழ்கொள்சந்திர மதியும்உனக்குநேரோ
துதிகொள் பூமியிலரும் ததிவேறு நினைப்பாரோ (பதி)

க. கலியுகத்தினிலே நீயேபலங்
கண்டாய் கைதனிலே
சலியாமல்நீசெய்த தவமின்றுபலித்ததே
சாமிவேங்கடேசன் றனதருள்ஜொலித்ததே (பதி)

உ. மகனைப்பெற்றெடுத்தாய் தேர்வண்டியில்
வைத்துநீ கடுத்தாய்
இகத்திற்கொடுக்குந்தெய்வ மிவரென்றறியத்தான்
ஈசன்றேரிருவர்மே லெளியகடத்தினனே (பதி)

ந. இந்தகற்சதையைப் படித்துக்கேட்போர்க்
கெவர் தான் சமதையே
சந்ததிதனதானிய சம்பத்துக்கள் தருவார்
சாமிவேங்கடேசன் றனதுபதந்தருவார் (பதி)

(நச) விருத்தம்.

பூசுரரெவருமிந்தப் பூவையைப்புதல்வனைப்பார்த்
தாசிகள்சொன்னாரப்போ தந்தணன்றகப்பன்றாயார்
மாதிலாத்தர்மசீலே மைந்தனுமாகக்கூடி
ஸ்ரீசனைவலமாய்வந்து திருநகர்சேர்ந்தாரன்றே.

௬க. ஷ ராகம் பூபாளம் அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஈசனைத்துதித்தாரே வேங்கடகிரி
வாசனைத்துதித்தாரே.

அநுபல்லவி

ஈசனைவைகுண்ட வாசனைபத்தர்கள்
நேசனைவளர்ஸ்ரீநி வாசனைப்பணிந்துகொண்டு (ஈச)

க. தீர்த்தமெவையுமாடினார் ஹரியைவந்து
சேவித்துக்கொண்டாடினார் ஹரிநாமசத்
கீர்த்தனமதைப்பாடினார் வலமாகக்
கிரியைச்சுற்றியே கூடினார்
கீர்த்திமருவும்வேங்க டாத்திரிதனிலேவந்து
க்ஷேத்திரமாகுஞ் சேஷாத்திரிதனிலே வந்து (ஈசனை)

உ. ஏழுமலையைத்துதித்தே கோவிந்தராஜர்
இருக்கும்பட்டணமதித்தே அங்கேயொரு
நாள்முழுதும் சித்தே அலர்மேலு
நாயகிதான்கதித்தே விளங்கிடும்
வாழ்விழியவயளையும் வந்திப்பணிந்தாரே
நாளும்செழிக்கும்பாக நகரில்நன் கணிந்தாரே (ஈசனை)

ந. தந்திருப்பதியெடுத்தார் மறையோர்க்கன்ன
தானமிகவும்கொடுத்தார் யாத்திரைசெய்த
விந்தையெவையுமுரைத்தார் தருமசீல
வேண்டல்சொல்லிய நிறைத்தார்
செந்திருமருவுங்கோ விந்தன் கருணையாலே
வந்தோமெனவேசொல்லி மகிழ்க்ஷியுடன்மென்மேலே (ஈ)

(ரு௫) விருத்தம்.

ஊரிலுள்ளவருந்தங்க ளூரவினரெவருமிந்த
நாரியைப்புகழ்ந்துநீதான் நவின்றதும் நளினநாபன்
பீரியுங்களை ரக்ஷித்த விதமிதுவெல்லாம்நீவி
ஸ்தாரமாயுரைப்பாயென்னத் தருமசிலையுஞ்சொல்வாளே.

(ரு௬) வது-தரு-ராகம் - சௌராட்டிரம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னசொல்வேனந்தப் பன்னகேசன்கிருபை
தன்னைப்பெரியோர்களே

அநுபல்லவி.

என்னசொல்வேனவர் தன்னைநான் வேண்டலை
கன்னுவெடுக்குமோ சொன்னுலடக்குமோ (என்ன)

௧. மைந்தனில்லாமல் வருந்தியெனக்கு
வயதொரு முப்பதுமாச்சு அள
வற்றநதிகள் ஸ்தலங்கள் தெய்வங்களை
வந்தனைசெய்வதென்ன வாச்சு யாருஞ்
சந்தியில்லையென் றெந்தனைக்கண்டவர்
சடையாய்ப்பேசவு மாச்சு ஒரு
ஸத்புருஷன் அன்ன தானத்தைக்கொள்ளாமல்
சாற்றியதாலந்தப் பேச்சு என்னை
வந்தியென்றே யுலகந்தனிற்சொல்வதை
மாற்றவொருநினைப்பாச்சு ஹரி
மலரடிபோற்றிடலாச்சு மனதொடு
மைந்தன்நீதரிலோ ரதசக்
கிரந்தனக்கிடுவே னெனச்சப
தந்தனைசொல்வோ ஹரியருள
தந்தாரப்பொழுதே அதிசயம் (என்ன)

உ. என்னைமணந்தவர் பொன்னின்பதுமையை
ஈகுவேனென்றவர் கூறினர் அவர்
இஸ்டமிகுந்ததை வேப்பிலையைத்தின்று
ஈசனைக்கண்டிடக் கோரினர் அவர்
பன்னியுந்தொட்டிற் குழவிந்தந்து
பரவேனுனென்று றேறினர் என்தன்
பிரார்த்தனைவேங்கட மூர்த்தியரிந்தொரு
பாலன்தந்தார் வயிற்றாறினன் பிறந்
தன்னன்மகனைத்தொ டேப்பாயென்றேந்தன்
அருங்கனவில்வந்து தூரினர் மாத
மாச்சுப்பத்தென்றுறை மீறினர்கனவினை
யென்னவென்றெளியேன் இவரோடு
சொன்னவின்றிடுவேன் ஹரிபதந்
தன்னையேதொழுதேன் ஹரிகிருபை
பின்னுமப்பொழுதே தந்தனர் (என்ன)

ங. மைந்தன் அழகு குணமுமறுந்தந்த
மாயனை நான்மெத்த மறந்தென் ஐந்து
வச்சரமாக வயிறுவலிகொண்டு
மகன் அழகான் ப்ரப்பறந்தேன் பல
அந்தணர்சொல்ல வறிந்துபத்தியொடு
யாத்திரைசெய்யவுஞ் சிறந்தேன் ஹரிக்
கற்பிதமாயவர் செப்பினதைத்தர
யான்கொடுக்காமலே கரந்தேன் ஹரி
வந்தணர்தேரிலே நின்றனரப்போ
மறையோர்துதிக்கமெய் மறந்தேன் யருள்
வந்தோர்பிடிக்சவு மிருந்தேன் குமரனை
வண்டியிற்கொடுத்தேன் நான்மறு
வண்டியிற்படுத்தேன் ரதம்மலர்
செண்டுபோலவுமே நடத்தினர்
அண்டர்நாயகனே இன்னமும் (என்ன)

(ருசு) விருத்தம்.

உறவினரெவர்க்குமிவ்வா றேதியதருமசீலேச்
சிறுவனும்பதியும்நன்றாய்ச் செல்வமேமிகுந்து வாழ்ந்தார்
ஹரிகதையதனைப்பாரில் அறிந்தவர்கேட்டபேர்கள்
சருவசௌக்கியம்பெற்றுத் தரணியில்வாழ்கமாதோ.

வா ழி.

(ருஎ) விருத்தம்.

ஸ்ரீதரன்வாழிவாழி திருப்பதிமலைவாழி
மாதெனுந்தருமசீலை மைந்தனும்பதியும்வாழி
வேதியன்சுப்பராயன் விளம்பிய தமிழின்வண்டிக்
காதையைபடிப்போர் கேட்போர் கருத்துடன்பதித்தோர்வாழி.

பாயிரத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் மங்களத்தை இங்கும் பாடிக்கொள்ளவும்.

ஸ்ரீவேங்கடேசுவராய மங்களம்,

வண்டிக்கால் சரித்திரகீர்த்தனம்.

முற்றிற்று.

விருத்தம்	௫௭
தருக்கள்	௫௰

பாயிரத்தில்.

	விருத்தம்	௧௩
	தருக்கள்	௧௮
ஆக	விருத்தம்	௭௰
ஆக	பாவினம்	௧௩௮
